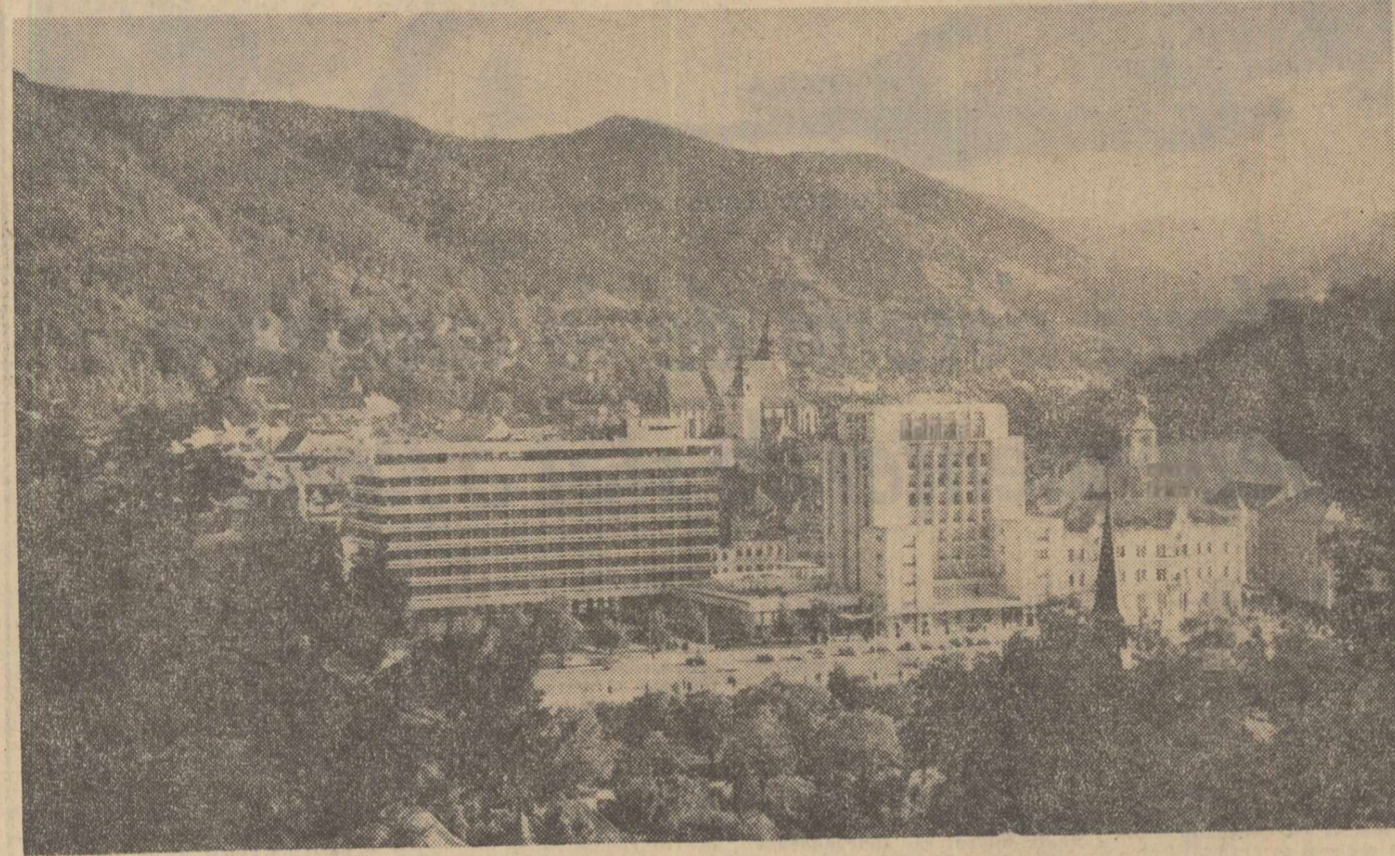

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Concursul de admitere în liceele de specialitate și școlile profesionale

Trei miniștri adjuncți răspund la întrebarea:

DE CE ATINGEREA PARAMETRILOR LA NOILE INSTALAȚII ESTE PRIVITĂ CA O OBLIGAȚIE FACULTATIVĂ?

La noile instalații din câteva unități ale Ministerului Industriei Chimice s-au semnalat, anul trecut neajunsuri în atingerea parametrilor proiectați. Nici astăzi situația nu este complet restabilă, 21 de instalații continuând și în trimestrul I al anului în curs, să nu-și realizeze nici unul din indicatorii de bază.

Analiza cauzelor care au generat o astfel de situație ne-a determinat să înregistrăm pentru fiecare obiectiv în parte, suficiente justificări, toate la un loc având, drept scop, să asigure, în general, o oarecare nuanță de „cauză obiectivă”. Ne-am adresat atunci conducerii Ministerului Industriei Chimice pentru a afla ce se întreprinde concret în vederea îndreptării stării de lucruri existente. Primul nostru interlocutor a fost ing. GH. CARAMFIL, adjunct al ministrului.

— Departe de a constitui baza unor acțiuni hotărâte și pline de răspundere orientate spre realizarea unei producții normale, justificările ar putea avea chiar efecte contrare. De pildă, situația Combinatului de fibre artificiale de la Brăila durează de multă vreme, deoarece în loc să se treacă la o mai atentă pregătire a cadrelor și la o mai bună organizare a întreținerii utilajelor, s-au căutat explicații.

— Într-adevăr, aceasta a fost realitatea. De aceea, în ultimul timp, am concentrat aici, din alte unități, un număr mare de cadre tehnice pentru a suplini pregătirea slabă a oamenilor din combinat și pentru a înfronța o riguroasă disciplină tehnologică. Totodată s-a trecut la asigurarea necesarului de piese de schimb absolut obligatoriu întreținerii și reparării utilajelor defectate de o serie de operatori insuficient pregătiți.

A început construcția Filaturii „Oltenița”

A început construcția Filaturii „Oltenița”, cea mai mare unitate din sector și unul dintre cele mai importante obiective ale industriei ușoare prevăzute să se execute în actualul cincinal. Constructorii grupului II aparținând Trustului nr. 1 București au și efectuat diferite lucrări a căror valoare depășește 7 milioane lei,

— Ce garanții există în momentul de față că situația se va îndrepta? Nerealizarea planului de producție pe trimestrul I și lipsa de constanță la calitate, neputând constitui un rezultat promițător.

— În momentul de față, deși cadrele tehnice aduse din alte întreprinderi au fost în cea mai mare parte retrase, evoluția activității combinatului este ascendentă. Rezultatele obținute în luna aprilie sînt o primă dovadă. Pe zi ce trece ne dăm tot mai bine seama că rezolvarea problemelor de funcționare a instalațiilor, se poate face numai în cadrul unei preocupări susținute pentru o organizare superioară a producției și a muncii.

Alăturăm celor declarate de ing. GH. CARAMFIL, alte câteva sublinieri care privesc ansamblul problemelor, în discuție. Despre deficiențele resimțite în domeniul pregătirii cadrelor necesare noilor unități se vorbește de mult, abia recent o ședință de colectiv.

graficul la zi indicînd un avans de o jumătate milion de lei. Noua unitate urmează să realizeze fire extrafine din bambac și în amestec cu fibre poliesterice. Capacitatea anuală a filaturii — 3.600 tone fire cardate și 3.800 tone fire plectănate — va fi realizată începînd din cea de a doua jumătate a anului viitor. (Agerpres).

O nouă unitate a industriei alimentare

PITEȘTI (cosp. R.I.) În cartierul industrial Găvana din Pitești au început lucrările de construcție la Fabrica de preparate din carne. Noua unitate a industriei alimentare se compune din două săli de fabricație, tunele de afumare, depozite pe sortimente, sală de expediție, un atelier pentru fabricarea preparatelor din subproduse și un depozit de produse finite. Aici se vor realiza începînd cu trimestrul II al anului 1968, circa 30 de sortimente de preparate din carne.

TUDOR GHEORGHIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Sezonul legumelor începe cu... semănatul

În primăvara aceasta, înflinirea gospodinelor din Capitală cu trifandalele a avut loc mai tîrziu decît s-a programat. Timpul nefavorabil a contribuit întru-cîtva la această întârziere. Dar nu este mai puțin adevărat că și semănatul legumelor de primă apariție, amînat de la o zi la alta, a făcut ca și în luna martie și chiar începutul lui aprilie să „admirăm”, în continuare, în rafturile magazinelor același sortiment de legume cu care ne-am înfîlțit și în sezonul rece.

În regiunea București, consiliile agricole și uniunile cooperatiste au luat o seamă de măsuri ca în acest an semănatul și plantatul legumelor în cîmp să se facă cu operativitate îndată ce timpul permite. S-a reușit, pînă în prezent, să se execute această lucrare pe circa 12.000 hectare, ceea ce reprezintă peste 50 la sută din suprafața prevăzută. Sînt cooperativă agricolă cum ar fi cele din Licurici, Cernetu, Ulmeni, Poroschia, Fîntinile, Coțești și altele din raioanele Alexandria și Zimnicea, unde plantatul roșiilor de vară este în plină desfășurare.

În alte unități însă, lucrările în legumicultură, datorită slabei organizări a muncii sînt rămase în urmă. Pînă ieri, plantatul roșiilor de vară în cîmp nu începea încă la cooperativele agricole din comunele Lisa, Suhaia, Brînceni și Măgura. În unitățile agricole din Cervei, Piatra și Bragadiru, mai sînt la ora actuală de plantat unele suprafețe, chiar... cu roși timpurii. În raionul Zimnicea se fac simțite unele rămîneri în urmă și la plantatul ardeiului gras în cîmp. (Primele hectare au fost plantate în ultimele zile doar în cooperativele agricole

În pag. a 3-a

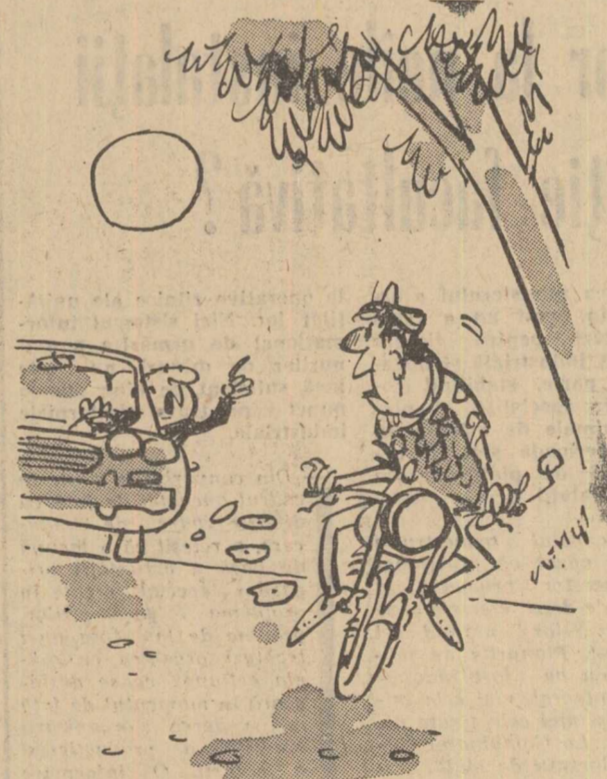
Poarta Transilvaniei

Reportaj de TRAIAN FILIP

În clișeu: O vedere din Brașov

UNA PE ZI de MATTY

DUMINICALA

— Așa se merge? Ai să-ți pierzi carnetul, zăpăcitule!
— Nici o grijă! N-am...

„Poftiți un ziar”...

Cine a fost ieri, după patru, la „Podgoria”, ne-a putut vedea sfînd de vară ca-ntr-o prietenie... Alergăm după un vînzător de ziare mai bine de o jumătate de oră; am înfîlțit destul, dar nici unul nu avea încă ce ne trebuia. Nu l-am mai prins; îl înghitește mulțimea. M-am lăsat condus de petele de pe fețele de masă, ce se vor imaculate. Scuză vine, odată cu ocol obsedat pașii într-o direcție sau alta. Anticipare a verii toride, grădina... „Grădiniței” imbie pe mulți să părăsească monomul. Verdele crud al plantelor agățătoare odihnește, nu însă și petele de pe fețele de masă, ce se vor imaculate. Scuză vine, odată cu ocol obsedat pașii într-o direcție sau alta.

De la lume adunate...

se rezervă pentru vremea caniculei... După alte lungi minute, află că preparatele la grătar nu se servesc decît spre seară, cînd — vezi, doamne — s-au terminat ciobele și sosurile. Deci, poftă-n cui!

propie pe nesimțite, îți urează bun venit și fără să ai sentimentul că bagă în priză un magnetofon, îți insușie nu știu cite feluri de pește, brînzeturii, colățele și altele... „minuni” la minut; îți laudă marfa fără să fie insistent și în același timp cu o grație, nu ca în țig, ci ca o gazdă primitoare, care-ți prezintă mușafirii ce are mai bun. A luat comanda și a dispărut, nu înainte de a-ți umple paharul. — Poftiți un ziar!
Nu înțelegi. În fața ta, un om elegant — nici nu știi de unde-a apărut — îți zîmbește deschis, amabil. Ți-a ghicit gîndul și tocmai de aceea ești contrariat. Nici măcar nu primește moneda pe care începi s-o cauți prin buzunare; te oprește cu

VALENTIN HOSSU
(Continuare în pag. a 2-a)

Nouă decenii de la cucerirea independenței de stat a României

Gheorghe Drăgan
doctor în științe istorice

Cucerirea independenței naționale în anul 1877 — unul dintre cele mai semnificative momente din istoria patriei — a marcat un moment important în procesul istoric de formare a României moderne și de desăvîrșire a unității naționale și de stat a României.
Cucerirea independenței a reprezentat totodată încununarea a sute de ani de lupte eroice ale poporului nostru împotriva năvălitorilor și cotropitorilor de orice fel. Sub conducerea unor domnitori ca Mircea cel Bătrîn, Ioan de Hunedoara, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, forțe unite s-au ridicat la luptă pentru apărarea libertății, iar mai tîrziu pentru scuturarea jugului opresiv străine.
Veacuri la rînd, Poarta otomană avea să împiedice libera dezvoltare a Principatelor, fără a reuși, datorită rezistenței îndăvornice a poporului, să le transforme în pașalcuri; cotropitorii turci au fost nevoiți să accepte ca acestea să-și păstreze organizarea politică și administrativă autonomă. În decursul istoriei sale, poporul român a avut de suferit și de pe urma polițaiilor altor mari puteri care căutau să-și extindă dominația. De aceea, lupta poporului nostru pentru prefacerea istoriei sale, pentru unirea și implementarea cu lupta pentru dobîndirea independenței. În condițiile destrămării fe-

dalismului și ale ascensiunii capitalismului, formarea statului național român și dobîndirea independenței au devenit o necesitate imperioasă, determinate de cerințele obiective ale evoluției societății.
În decursul acestui proces istoric firesc de dezvoltare socială, în pragul intrării în a doua jumătate a secolului trecut, Țara Românească, Transilvania și Moldova — au fost cuprinse de flacăra revoluției Expresie a conflictului dintre noile forțe de producție aflate în dezvoltare și relațiile feudale devenite cătușe, revoluția de la 1848 a continuat, pe un plan superior, luptele sociale și naționale anterioare, punînd, totodată, spre înfăptuire, un program burgeois-democratic. Problemele de bază care se cereau rezolvate erau emanciparea țăranilor și împrișoriarea lor, desființarea privilegiilor feudale, unirea tuturor teritoriilor locuite de români și cucerirea independenței de stat.
În ansamblu general al acestor obiective, care se întrepătrundeau și se interinfluențau, în preocupările revoluționarilor pașoptiști, traducerea în viață a idealului de unitate și libertate națională a jucat un rol de prim ordin. Astfel, la 13 iulie 1848, C. A. Rosetti scria în ziarul „Pruncul Român”, manifestînd și credința într-un viitor luminos al neamului românesc: „...vom alcătui un singur stat, o singură nație, o singură Românie liberă”; iar Nicolae Bălcescu, sintetizînd sensul marilor războaie revoluționare declarate în martie 1849, „unire națională și libertate vrem”.

(Continuare în pag. a 2-a)

Actualitatea internațională

Correspondență din Vietnam de la Wilfred Burchett
Luminile eroismului

Tocmai cînd începeam să scriu aceste rînduri, postul de radio Vocea Americii se lauda că avioanele americane au „reușit” să stînga cu o zi înainte luminile Hanoiului prin bombardarea a două uzine electrice aflate în centrul acestui oraș. În urmă cu o noapte, potrivit aceluiași post de radio, avioane de recunoaștere au raportat că marele oraș portuar s-a aflat în întineric deplin. Dacă administrația S.U.A. crede că poate rezolva dificultățile generalului Westmoreland din Vietnam de sud prin astfel de acțiuni sălbatice împotriva Nordului, ea comite o gravă greșală.

Am plecat spre nordul Vietnamului, noaptea, cu avionul, de la Pnom Penh (Cambodgia). Puținii pasageri erau de-a dreptul fascinați cînd au văzut luminile strălucitoare ale Hanoiului răsărînd în marea cîmpie a deltei Fluviului Roșu. Nici un fel de camuflaj? Autoritățile au hotărît că luminile Hanoiului nu se vor mai stinge decît atunci cînd nu va mai exista energie electrică. Și lucrul acesta numai temporar. Autoritățile au luat, de altfel, măsuri pentru a asigura ca fiecare casă să dispună de surse suplimentare de iluminat. Chiar dacă Hanoiul „privește noaptea din aer, pare a fi culdat în

(Continuare în pag. a 6-a)

„Pînă cînd vor mai muri copii din Vietnam?” — se întreabă locuitorii capitalei Uruguayului, Montevideo, într-o inscripție pe litera mari pe zidul uneia din străzile orașului, dînd și pe această cale glas protestului lor împotriva războiului agresiv dus de Statele Unite în Vietnam.

CONCURSUL DE ADMITERE ÎN LICEELE DE SPECIALITATE ȘI ȘCOLILE PROFESIONALE

În legătură cu concursul de admitere în liceele de specialitate și școlile profesionale, învățământ de zi și seară, aflăm de la Ministerul Învățământului următoarele:

La concursul de admitere pentru liceele de specialitate (industriale, agricole, economice) învățământ de zi se primesc absolvenți ai școlii generale în vîrstă pînă la 18 ani împliniți în cursul anului (1 ianuarie—31 decembrie 1967), indiferent de localitatea în care își au domiciliul.

Concursul de admitere se organizează în două sesiuni: sesiunea de vară între 17 și 27 iunie 1967 și sesiunea de toamnă între 1 și 7 septembrie 1967. Înscrierile pentru concurs se fac în perioada 1—16 iunie inclusiv și 15—31 august inclusiv.

La concursul de admitere în învățământul seral al liceelor industriale și economice se primesc absolvenți ai școlii generale sau ai altor școli echivalente, indiferent de vîrstă, care fac dovadă că lucrează în producție, în meseria pentru care urmează a fi școlarizați.

Concursul de admitere se va desfășura între 1 și 7 septembrie 1967, iar înscrierile pentru concurs se fac în perioada 15—31 august inclusiv.

Concursul de admitere pentru liceele de specialitate învățământ de zi și învățământ seral constă din probe scrise și orale la limba română și matematică din materia claselor V—VIII ale școlii generale.

La concursul de admitere pentru școlile profesionale învățământ de zi și seară absolvenți ai școlii generale în vîrstă pînă la 18 ani împliniți în cursul anului (1 ianuarie—31 decembrie 1967).

Pentru meseriile de vânzător, magaziner sătești și mecanic agricol se primesc și candidații

pînă la vîrstă de 25 ani (în funcție de necesități), cu studiul militar satisfăcut, iar pentru meseria de pădurar se primesc numai candidații cu studiul militar satisfăcut.

Pentru specialitățile oficianți sanitari, moașă și soră medică vîrstă minimă de admitere este de 18 ani, iar pentru specialitatea soră pediatră, vîrstă minimă de admitere este de 17 ani.

Concursul de admitere se organizează în două sesiuni: sesiunea de vară între 1 și 10 iulie 1967 și sesiunea de toamnă între 1 și 10 septembrie 1967.

Concursul de admitere în școlile profesionale învățământ seral se primesc muncitori absolvenți ai școlii generale sau ai altor școli echivalente, indiferent de vîrstă, care fac dovadă că lucrează în producție, în meseria pentru care urmează a fi școlarizați.

Concursul de admitere se va desfășura între 1 și 10 septembrie 1967, iar înscrierile pentru concurs se fac în perioada 15—31 august inclusiv.

Concursul de admitere pentru școlile profesionale învățământ de zi și învățământ seral constă din probe scrise și orale la limba română și matematică din materia claselor V—VIII ale școlii generale.

La școlile profesionale sanitare, în locul probelor scrise și orale la matematică, se dau probe scrise și orale la anatomie, fiziologie și igiena omului (după programa școlii generale).

„Poftiți un ziar”

(Urmare din pag. 1)

un gest atât de discret încît nu mai insistă. Tot zîmbind, se depărtează. Nu deschizi ziarul, ci-l urmărești pe acest... filantrop surizător. Iată-l în cadrul ușii, întîmpinînd o pereche, conducînd-o apoi spre masa liberă de la fereastră. Trece pe lângă alți consumatori, schimbă cu fiecare câteva cuvinte, umple paharele, ca imediat să-l observe ducînd un braț de farfurii spre bucătărie.

Acesta-i Vasile Enache, responsabil unității. Nu l-am cunoscut pînă ieri.

Nu consideri că-ți scade din prestigiu, să aprinzi figura unui client, să-ți ajuți să se dezbrace?

Cînd vă vizitează cineva la dv. acasă, nu faceți la fel?... Nu numai că nu-mi cad... ga-loanele, cum se spune, dar fac totul din plăcerea de a fi o gazdă cit mai primitoare. Mi-e dragă meseria nu pentru scrip-tele pe care le țin zilnic, ci pen-tru că-mi dă posibilitatea să-mi văd clienții mulțumii. Asta am învățat încă de pe cînd eram „băiat de prăvălie”, acum mai bine de 20 de ani. În unitățile de alimentație publică, lucrez din 1948 și poate tocmai de a- ceea am deprins meșteșugul ospitalității. El nu se învață în câteva luni și nici la cursurile de specializare, e undeva în tine, și nu-l descoperi dacă nu-ți place ceea ce faci.

Dar nu numai despre suris este vorba. Uite, de exemplu, cine te obligă să cumperi și să împarți ziarul clienților? Este vorba, cred, de un exces de zel.

Nu. Am observat că mulți consumatori primesc pe ferească trecerea unui vinzător de ziare, ciocînesc în geam, dau fuga afară și de multe ori se întorc cu mina goală. Iată de ce, la prima oră după apari- tie, cumpăr câteva ziare. Un bun negustor oferă și apoi primește. În meseria noastră conștientă și cinstită și coafăm. Numi dacă respectă această... să-i zicem, maximă, le poți aștepta la beneficii. Altfel...

Pentru final, un fel de bilanț: în luna aprilie, „Podgoria” și-a depășit planul de încasări cu 31.000 lei.

„La lampă”, flacăra incandescentă este înreținută și de adevăratul spirit comercial, gospodăresc al salariaților. Nu pot să traversez bulevardul și cei de la „Grădinița”, sau chiar și cei lucrători din alimentația publică bucureșteană? Nu în schimb de experiență, oficial, ci în calitate de consumatori; cu ce învață.

VALENTIN HOSSU

N. GRIGORESCU: Atacul de la Smirdan

Nouă decenii de la cucerirea independenței de stat a României

(Urmare din pag. 1)

vointă clar exprimată de poporul român în ianuarie 1859, apărarea autonomiei Principatelor, iar pe un plan mai înalt, pregătirea pentru cucerirea independentei de stat și făurirea unității naționale a întregului popor.

În acest stadiu de dezvoltare în care ajunsesse statul român se evidențiază în mod deosebit faptul că regimul suzeranității otomane și al „protecției” puterilor europene devenise un anacronism. În înălțarea căruia erau interesate toate clasele sociale. Condițiile interne erau coapte pentru ca la primul moment propice să fie rupte ultimele legături de dependență.

În deceniul al optulea al veacului trecut, lupta de eliberare națională a popoarelor din Balcani se intensifică. Răscoala țărănească din Bosnia și Hercegovina împotriva aspirării și jafului otoman, au dat un puternic impuls mișcării de eliberare națională în Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Grecia. După masacrele turcești din 1875 și 1876, marile puteri intervin sub pretextul apărării creștinilor. Amestecul lor a înasprit situația și a scos la iveală și contradicțiile serioase care existau între marile puteri.

Statul român, care inițial adoptase o poziție de neutralitate față de evenimentele din Balcani, în vara anului 1876 — prin intermediul lui Mihail Kogălniceanu, ministru de externe în acea vreme — a întreprins unele acțiuni diplomatice menite să ducă la recunoașterea independentei României. La 16

lunie, guvernul român a trimis guvernului otoman și guvernului puterilor garante o notă diplomatică, însoțită de rezoluție de necesitate armată, cerînd pentru a-și apăra independența „să se retragă din România și să demisioneze de la funcțiile lor”. Majoritatea burgheză românească interesată în dezvoltarea industriei și crearea unei piețe sigure, largi și avantajoase se pronunță pentru obținerea independenței prin luptă armată.

Ca și în bătăliile anterioare pentru libertatea și dezrobirea țării, prin sacrificii imense pe cîmpul de luptă și în spatele frontului, greul războiului a fost purtat de masele celor ce muncesc. De la țărani și muncitori săraci lipși pămîntului — se arăta într-un document al vremii — se rechiziționau cai pentru artilerie și cavalerie, căruțe cu boi de transport, bătrîni și copii destinați pentru a cărași toate transporturile militare, ultimul sac de mîlai, ultima căpîta de fin”. Mii de învățători, profesori, micii funcționari administrației au oferit o parte din modestele lor salarii pentru nevoile războiului, au colectat și expediat pentru armata română numeroase oferte.

Războiul de independență a stîrnit un puternic ecou în rîndurile populației românești din teritoriile aflate sub ocupație străină, care vedea contrar acestor posibilități viitoare de dezvoltare a unității naționale. Grupuri de voluntari din Transilvania și Bucovina, înfruntînd primejdiile, au trecut granița pentru a se alătura luptei fraților lor.

La 11 aprilie, armata rusă a trecut frontiera României, iar a doua zi, la 12 aprilie, Rusia a declarat război Turciei. După încheierea convenției româno-ruse, turcii au început să bombardeze orașele românești și să facă incursiuni de pradă pe malul stîng al Dunării. Față de aceste acte, opinia publică, armata română, ceru cu insistență ca guvernul să adopte o altitudine hotărîtă. Ca urmare, la 9 mai 1877, în timp ce clădirea parlamentului era înconjurată de o mare mulțime, Camera și Senatul, în sesiune publică, au proclamat marea act istoric cerut cu puternică insistență de întregul popor român — independența de stat a României. Proclamația independentă a produs un urias entuziasm în popor. Abordînd drapelul tricolor, cu „Destăpă-te Române”, populația capitalului a manifestat plină noaptea țîrziu pe străzile orașului. Asemenea manifestații au avut loc și în alte orașe ale țării.

Abia proclamată, independența a trebuit să fie consolidată și apărată pe cîmpurile de luptă. Trupele românești au intrat în luptă bătăliile, cooperîndu-se de glorie.

O atitudine profund patrioticească față de acest război drept, de eliberare națională au avut-o masele populare sătești și orășenești, care l-au sprijinit cu entuziasm. Năzuința lor de a obține independența națională se îmbina cu nădejdea dobîndirii unor libertăți democratice, o societate mai dreaptă, în care viața lor să fie mai bună.

Cercerile socialiste, formate din intelectuali cu vederi înalte, care luaseră ființă în această perioadă în unele orașe din țară, au sprijinit războiul de independență, iar prin ziarul

„Socialistul”, editat de aceste cercuri, se fixa precis această poziție. „Azi e timpul cînd românii, în avîntul și entuziasmul suverinilor trecuți la armele noastre, să se retragă din România și să demisioneze de la funcțiile lor”. Majoritatea burgheză românească interesată în dezvoltarea industriei și crearea unei piețe sigure, largi și avantajoase se pronunță pentru obținerea independenței prin luptă armată.

Ca și în bătăliile anterioare pentru libertatea și dezrobirea țării, prin sacrificii imense pe cîmpul de luptă și în spatele frontului, greul războiului a fost purtat de masele celor ce muncesc. De la țărani și muncitori săraci lipși pămîntului — se arăta într-un document al vremii — se rechiziționau cai pentru artilerie și cavalerie, căruțe cu boi de transport, bătrîni și copii destinați pentru a cărași toate transporturile militare, ultimul sac de mîlai, ultima căpîta de fin”. Mii de învățători, profesori, micii funcționari administrației au oferit o parte din modestele lor salarii pentru nevoile războiului, au colectat și expediat pentru armata română numeroase oferte.

Războiul de independență a stîrnit un puternic ecou în rîndurile populației românești din teritoriile aflate sub ocupație străină, care vedea contrar acestor posibilități viitoare de dezvoltare a unității naționale. Grupuri de voluntari din Transilvania și Bucovina, înfruntînd primejdiile, au trecut granița pentru a se alătura luptei fraților lor.

La 11 aprilie, armata rusă a trecut frontiera României, iar a doua zi, la 12 aprilie, Rusia a declarat război Turciei. După încheierea convenției româno-ruse, turcii au început să bombardeze orașele românești și să facă incursiuni de pradă pe malul stîng al Dunării. Față de aceste acte, opinia publică, armata română, ceru cu insistență ca guvernul să adopte o altitudine hotărîtă. Ca urmare, la 9 mai 1877, în timp ce clădirea parlamentului era înconjurată de o mare mulțime, Camera și Senatul, în sesiune publică, au proclamat marea act istoric cerut cu puternică insistență de întregul popor român — independența de stat a României. Proclamația independentă a produs un urias entuziasm în popor. Abordînd drapelul tricolor, cu „Destăpă-te Române”, populația capitalului a manifestat plină noaptea țîrziu pe străzile orașului. Asemenea manifestații au avut loc și în alte orașe ale țării.

Abia proclamată, independența a trebuit să fie consolidată și apărată pe cîmpurile de luptă. Trupele românești au intrat în luptă bătăliile, cooperîndu-se de glorie.

O atitudine profund patrioticească față de acest război drept, de eliberare națională au avut-o masele populare sătești și orășenești, care l-au sprijinit cu entuziasm. Năzuința lor de a obține independența națională se îmbina cu nădejdea dobîndirii unor libertăți democratice, o societate mai dreaptă, în care viața lor să fie mai bună.

Cercerile socialiste, formate din intelectuali cu vederi înalte, care luaseră ființă în această perioadă în unele orașe din țară, au sprijinit războiul de independență, iar prin ziarul

„Socialistul”, editat de aceste cercuri, se fixa precis această poziție. „Azi e timpul cînd românii, în avîntul și entuziasmul suverinilor trecuți la armele noastre, să se retragă din România și să demisioneze de la funcțiile lor”. Majoritatea burgheză românească interesată în dezvoltarea industriei și crearea unei piețe sigure, largi și avantajoase se pronunță pentru obținerea independenței prin luptă armată.

Ca și în bătăliile anterioare pentru libertatea și dezrobirea țării, prin sacrificii imense pe cîmpul de luptă și în spatele frontului, greul războiului a fost purtat de masele celor ce muncesc. De la țărani și muncitori săraci lipși pămîntului — se arăta într-un document al vremii — se rechiziționau cai pentru artilerie și cavalerie, căruțe cu boi de transport, bătrîni și copii destinați pentru a cărași toate transporturile militare, ultimul sac de mîlai, ultima căpîta de fin”. Mii de învățători, profesori, micii funcționari administrației au oferit o parte din modestele lor salarii pentru nevoile războiului, au colectat și expediat pentru armata română numeroase oferte.

Războiul de independență a stîrnit un puternic ecou în rîndurile populației românești din teritoriile aflate sub ocupație străină, care vedea contrar acestor posibilități viitoare de dezvoltare a unității naționale. Grupuri de voluntari din Transilvania și Bucovina, înfruntînd primejdiile, au trecut granița pentru a se alătura luptei fraților lor.

La 11 aprilie, armata rusă a trecut frontiera României, iar a doua zi, la 12 aprilie, Rusia a declarat război Turciei. După încheierea convenției româno-ruse, turcii au început să bombardeze orașele românești și să facă incursiuni de pradă pe malul stîng al Dunării. Față de aceste acte, opinia publică, armata română, ceru cu insistență ca guvernul să adopte o altitudine hotărîtă. Ca urmare, la 9 mai 1877, în timp ce clădirea parlamentului era înconjurată de o mare mulțime, Camera și Senatul, în sesiune publică, au proclamat marea act istoric cerut cu puternică insistență de întregul popor român — independența de stat a României. Proclamația independentă a produs un urias entuziasm în popor. Abordînd drapelul tricolor, cu „Destăpă-te Române”, populația capitalului a manifestat plină noaptea țîrziu pe străzile orașului. Asemenea manifestații au avut loc și în alte orașe ale țării.

Abia proclamată, independența a trebuit să fie consolidată și apărată pe cîmpurile de luptă. Trupele românești au intrat în luptă bătăliile, cooperîndu-se de glorie.

O atitudine profund patrioticească față de acest război drept, de eliberare națională au avut-o masele populare sătești și orășenești, care l-au sprijinit cu entuziasm. Năzuința lor de a obține independența națională se îmbina cu nădejdea dobîndirii unor libertăți democratice, o societate mai dreaptă, în care viața lor să fie mai bună.

Cercerile socialiste, formate din intelectuali cu vederi înalte, care luaseră ființă în această perioadă în unele orașe din țară, au sprijinit războiul de independență, iar prin ziarul

Salvați promenada!

Cui i-a venit ideea? — nu se știe! Dar într-o bună zi pe vechiul dig — locul obișnuit de promenadă al constanțenilor și, în sezonul estival, al tuturor turizilor — a fost instalată o placă, interzicînd accesul amatorilor de plimbări. Au venit apoi constructorii care au înălțat cu cîteva metri platforma digului. Lucrarea, cu siguranță foarte utilă, a fost terminată — dar interdicția n-a fost ridicată nici pînă acum. Și nici nu va fi, pentru că proiectul n-a prevăzut și acele cîteva trepte la nivelul actual al digului, care să înlesnească trecerea de pe fațeta tradiționalului loc de promenadă. Dar chiar fără protecție, cîteva kilograme de ciment ar rezolva problema și ar salva promenada constanțeană de la o nedreaptă ucidere. Pentru că vechiul dig a fost din totdeauna amfiteatrul din care, localnicul sau turistul cu admirabil panoramă portului, spectaculoasă desfășurare a navelor și ambarcațiunilor, întinderea nesfîrșită a apelor, zborul pescărușilor... Dar dacă nu avem cîteva trepte...

Un plic, vă rog!

Ca papetăria din centrul modern al orașului Suceava: — Un plic, vă rog. De dimensiuni ceva mai mari. — Nu avem! Numai mișloci. Dacă nu luați, n-o să le mai găsiți nici pe astea! N-avem print decît 60 de plăcuri pentru toată luna.

Ma rog, nu înțelegem de ce, dar... se poate înțimpla. Numai că tovarșii I. Marcovici, directorul C.L.D.C.-Suceava, ne spune că „întîmplarea” se menține de un an de zile și...

Nu primim decît un șfert din ceea ce solicităm! 60 de plăcuri mari pe lună — cum să le împarți la mîile de locuitori? Pe cartiere, pe străzi, pe vîrte și pe cîntăreț? Cu siguranță încă că pentru comandarea celor 60 de plăcuri și pentru evidența vînzătorilor pe loc — țerăria aprovizionării — se consumă tot atîta hîrtie și este necesară și pentru confecționarea plăcuțelor! Dacă asta poate fi o consolare...

Competiție slalom

O nouă competiție-slalom cu mașina. Inițiatorii: gospodarii orașului Bacău. Participanți: toți conducătorii auto care circula pe străzile orașului. Pentru a oferi condiții cât mai bune de desfășurare a concursului asfaltul principalilor artere ale orașului a fost „mentinut” cu gripe, una mai mare decît cealaltă! Și cum pe străzile Mihai Viteazul, Războiului, Calea Moldovei, Mărășești, Ștefan cel Mare sînt zeci și sute de asemenea gropi, a te stîrnica printr-o elă cu mașina nevăzută, înseamnă a conduce multă mîdrie și curaj.

Pînă acum, Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc motiva că gropile nu pot fi astupate în cauza timpului rece. Dar timpul s-a încălzit, și repararea străzilor tot n-a început. Motiul actual? Ediții orașului și-au adus aminte că stăria Raizer pentru prepararea asfaltului nu este încă reparată. Și ce mai puteau face? Competiție slalom.

Rubrică realizată de PIA RADULESCU cu sprijinul corespondenților noștri regionali

Expoziție de filatelie

BAIA MARE (coresp. R.I.). Sub auspiciile Filialei Maramureș a Asociației filatelistilor din România, în holul Casei de cultură a sindicatelor s-a deschis o interesantă expoziție filatelică. Pe 41 de panouri aici sînt expuse aproape 1000 de măști, întreguri poș-

tale și ilustrate maxime aparținînd filatelistilor din Baia Mare. Se remarcă printre altele celele tematice, construcțiile ale socialismului în Republica Socialistă România. Lenin în filatelică, port popular, iar, eozmos, faună pe glob și altele.

De ce atingerea parametrilor la noile instalații este privită ca o obligație facultativă?

(Urmare din pag. 1)

planurilor de școlarizare și a conținutului învățămîntului în școlile din rețeaua industriei chimice. Și greutăți în exploatarea instalațiilor, din cauza nivelului insuficient de pregătire — mai ales practică — a cadrelor, se resimt, la ora actuală, local în întreprinderile acestor direcții generale (petrochimică, fibre sintetice, medicament, organici etc.). La fel de deficitară continuă să rămîină situația asigurării cu piese de schimb a noilor instalații începînd de la conducerea ministerului și terminînd cu cea a întreprinderilor care nu vădese nici o preocupare în statornicirea unei intrajutoării și colaborării, această problemă capitală a fost pierdută din vedere. Căzul Combinatului de fibre artificiale de la Brăila este în acest sens tipic. S-a început producția fără existența unui atelier mecanic, iar cel de la Combinatul de celuloză și hîrtie din veșniță nu și-a adus contribuția solicitată.

Cu ing. AUREL GROAPA, adjunct al ministrului, discuția s-a oprit la sectorul de celuloză-hîrtie.

De ce situația necorespunzătoare de la Combinatul de la Călavăși conține și astăzi, deși o serie de colective de specialiști au studiat, la fața locului, diferite soluții de remediere?

Un prim colectiv a indicat încă de anul trecut o serie de măsuri absolute necesare. Cel organizat anul acesta a continuat activitatea executînd o serie de noi determinări. Unele din măsurile propuse s-au și aplicat, aprilie fiind prima lună cînd combinatul și-a realizat planul de producție. În această lună, cînd era loc o oprire la secția de celuloză pentru revizie generală, se vor aplica alte măsuri și modificări pe baza cărora scontăm să

putem recupera pînă la sfîrșitul anului rămînera în urmă din trimestrul I. Mai trebuie subliniat că unele greutăți au fost inerente dat fiind noua tehnologie utilizată, împusă de folosirea paștelor.

Este curios să se pună deficiențele, care dăunează de altă vreme, pe seama unei tehnologii noi, și să se întreprindă lucrări similare — Falas-Constanța — produse celuloză și hîrtie pe bază de pale de peste einel ani. Nici direcția generală de resort și nici proiectanții nu au fructificat corespunzător experiența existentă cu atîtea eforturi în acest sector. Abia acum, aflăm, au apărut asemenea preocupări.

Din convorbirea cu aselei Directorului a reieșit că perpetuarea unor deficiențe, amînarea aplicării unor măsuri, sau lipsa de eficiență a altora deja introduse, se datoresc și stiliului defectuos de muncă al organelor ministerului. În cazul Combinatului de la Călavăși, de pildă, află direcția generală tutelară, efi și adjunctul ministrului de resort au practicat dădăceala măruntă încercînd să aducă la îndeplinire sarcinile ce reveneau de fapt conducătorii unității respective. Pe lângă difuzarea răspunzătorilor, un asemenea sistem duce implicit la anularea misiunii de bază a organelor ministerului — de direcție și control — și transformarea lor în servicii de aprovizionare sau dispersează.

Ultimul nostru interlocutor a fost ing. ȘTEFAN KISS, adjunct al ministrului.

În ce mod intervine astăzi conducerea ministrului în vederea soluționării radicale a problemelor realizării parametrilor proiectați la noile instalații chimice?

Conform unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri,

conducerea ministerului a organizat în acest an o rețea de brigăzi pentru fiecare platformă industrială și instalație în parte, stabilind colective de specialiști și planuri minime de măsuri. În această perioadă sînt în urmărire 33 de platforme cu 85 de instalații.

La capătul trimestrului I s-a văzut că funcționarea acestor brigăzi lasă încă de dorit, efectele activității lor nefiind cel scontat. Planurile de măsuri nu au fost îndeplinite integral, nici cele inițiale și nici cele fixate ulterior. La Combinatul chimic-Borzești de pildă, dintr-un plan minim pentru instalația de acetilene, nu s-a adus la îndeplinire decît o singură măsură. De unde provin asemenea anomalii care practic duc la o muncă formală și cine poartă răspunderea pentru ele?

Practica brigăzilor create anul trecut ne-a arătat că principala gresală a provenit de la lipsa de control a activității lor. Pentru a nu repeta o astfel de deficiență, s-a fixat că sarcina de urmărire a acestor planuri de măsuri revine adjunctilor de miniștri și direcțiilor generale. Cu toate acestea s-a văzut că în continuare studiile brigăzilor nu se reflectă în măsuri cu aplicabilitate imediată, lucru ce dăunează operativității întregii acțiuni. Totodată, aceste măsuri nu sînt peste tot rezultatul unor studii temeinice, făcîndu-și loc încă rutina, pierderea de suprafață, toți factorii ce influențează negativ mai ales atingerea parametrilor de natură economică. Pe de altă parte, punerea în practică a celor stabilite se face cu rețineri, brigăzile substituindu-se uneori conducătorilor de întreprinderi care sînt sustrate de sarcini-

Din convorbirile avute în cadrul anchetei de față cu diferite cadre de conducere, a reieșit că o lacună de bază a activității brigăzilor special create în problema parametrilor, provine de la lipsa unei legături organice cu ampla acțiune ce se desfășoară în momentul de față în vederea organizării științifice a producției și a muncii. O informare făcută recent de Direcția plan și organizarea muncii, pomenesc numai în treacă de sarcina atîngerii în cel mai scurt timp a parametrilor proiectați.

Ne-am dat seama de acest lucru. Ca primă măsură s-a stabilit pentru viitor un control al colectivelor de organizare științifică asupra brigăzilor de pe platforme. Astfel atingerea parametrilor proiectați, va forma obiectul analizelor lunare care se fac în întreprinderi în cadrul acțiunilor de organizare superioară a producției și a muncii.

Din ancheta noastră reiese că acțiunea în vederea realizării, la noile instalații chimice, a parametrilor proiectați, nu se desfășoară încă în ritm susținut. Garanția reușitei trebuie să pornească de la îmbinarea perfectă cu acțiunea ce se desfășoară în uzine și combinate pe linia organizării științifice a producției și muncii. În acest cadru este necesar ca activitatea brigăzilor special constituite, îndeaproape îndrumată și controlată, să devină mai eficientă.

TUDOR GHEORGHIU

Manifestări cu prilejul aniversării a 90 de ani de la proclamarea independenței de stat a României

În preajma aniversării a 90 de ani de la proclamarea independenței de stat a României, au fost diferite manifestații. Astfel, ieri la amiază s-a deschis în localul Arhivelor Statului din Capitală expoziția documentară „Mărturie despre lupta poporului român pentru independența națională”. În cadrul expoziției sînt prezentate documente originale ce oglindesc eroismul ostașilor români în războiul pentru independență, precum și ecul internațional al acestor lupte. Astăzi, la ora 12, la Ga-

leria Națională din Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România va avea loc vernisajul expoziției retrospective de pictură și sculptură „Războiul pentru independența din 1877”. La Brașov, Tg. Mureș și în alte orașe din țară au avut loc ieri adunări festive consacrate aceluiași eveniment.

În Capitală, mîine seară la ora 18,30 va avea loc în sala din șos. Kiselef nr. 3 un simpozion organizat de Universitatea Populară — București, cu tema „90 de ani de la procla-

marea independenței de stat a României”. Vor lua cuvîntul prof. univ. Vasile Maou și prof. univ. dr. Al. Dima, membrii corespondenți ai Academiei, și general-locotenent în rezervă Mihail Corbuleanu.

Simbătă s-au desfășurat în continuare în întreaga țară numeroase manifestații consacrate celei de-a 90-a aniversări a cuceririi independenței de stat a țării noastre și a Zilei victoriei asupra Germaniei hitleriste.

1

Impresurat de munți, Brașovul e o osie, o răscruce, o terasă de azur, un cap de perspectivă strălucind Poarta Transilvaniei.

Cu greu mi-ăs fi imaginat, cu ani în urmă, prezența marilor uzine în cadrul orașului medieval, al cetății din Carpați. Vedeam Brașovul ca pe o capitală a munților iar în azurul meu nu răsunau sirene de uzină, ci sunete de orgă, orgă cu patru mii de tuburi de la Biserica Neagră. Pietrele lui Solomon mă îndreptau spre legendă și atunci mintea mea evoca așezii și Căminul Troian, deoarece pietrele din Schei au cioplitură ciudate pe care fantezia oamenilor le-a pus pe seama unui cal-gigant, a unui cal ce pare să prefigureze apariția milionarilor de cai-putere simbolice însumate în motoare. Ori cât am încercat să-mi imaginez labirintul din care răsar fără de număr tractoare și autocamioane, nu izbuteam și orașul se păstra pe rețina mea, formele lui de odinioară, ca o tapiserie flamandă alcătuită din acoperișuri de țigă, cu Poarta de Aur a Bisericii Negre, cu Bastionul Țesătorilor, cu Casa Statului, cu Poarta Ecaterinei, cu Podul Meșteșugarilor, așa cum răsărea din ilustrațiile sose pe masa mea de lucru fie vara, fie iarna, asemenea unor cărți de joc.

Desigur, și uzinele își aflu reprezentarea în aceste ilustrate, dar ele mi se părea că aparțin unui alt cadru, unei alte viziuni. Sinteza detaliilor și ansamblurilor vechi și noi nu țî-o poți face decât străbătînd cetatea carpatină dintr-un capăt în altul. În timp ce trenul lasă în urmă temelia de stîncă a grumazului din Bucegi, sălînd peste ultimul viaduct, intrarea în Tara Birsei se produce ca într-o vastă scenă naturală, după ce ai părăsit culisele munților minđri. Dintr-un picur stîncos, deodată ți se pare că ai răzbit în cîmpie, căci Tara Birsei cu podișul ei amplu este înșelătoare, iar arhitectura carpatină, cu Postăvarul, Piatra Mare, Piatra Craiului, Codlea, face parte din însăși arhitectura Brașovului, alinîndu-măreție și farmec mitologic. Orașul se strecoară în alcovurile văilor, ocupă terase și gălești, se așiază în trepte de mîlcașuri. El se strînge ca o broderie în mantia codrilor, se fixează ca o violată marînă la fundul oceanului aerian, deseori acoperit de nori, deseori apărînd din ploaie ca dintr-un acvariu, deseori surzător sub soarele alb, întinzînd spre culmele tentacule solzoase. O horă a munților se rotește în jurul Brașovului, care primește an de an noi cercuri concentrice alături și în prelungirea nucleului medieval, deosebindu-se de el, adăpostind vestigiile din vechime, cu o centură de fortificații de loc agresive, centura de blocuri și uzine, unele atîngînd peste zece și treisprezece nivele.

Trenul înaintează pe lîngă cele două șiruri

Orașul cu formele lui de odinioară, ca o tapiserie flamandă...

POARTA TRANSILVANIEI

Reportaj de TRAIAN FILIP

de plop, care despart uzinele de cartierul Steagul Roșu, apoi intră în ansamblul gării noi, printre blocuri desășurate în serii, adăpostind dincolo de evantaiul lor orașul vechi medieval. Îndăjînd prezentul, ele ne lasă să înaintăm treptat spre imaginile de odinioară și spre natura luxuriantă. Asemenea unor tunice așezate vertical pe polița orașului, coșurile de fum ritmează peisajul fără a-l tulbura iar vîzduhul acestui centru industrial este limpede ca aerul, deoarece puternicele turbine ale munților, enormele ventilatoare ale pădurilor de conifere absorb toate reziduurile, împăstrîse ceață și fum, ce se înalță, purificînd necontenit atmosfera. Și nu numai alți: ele fac industria surdă și mută Pădurile absorb sunetele violente, zgometele metalice. Însuși trenul care trece prin această poartă a munților are un vîlcut cașiflat de violoncel, ca și cum zău, sute de paravane absorbante ar intercepta sunetele și le-ar voala. Orașul pasnic și curat, în plin proces de dezvoltare, a asimilat industria în mod firesc și a integrat-o cadrulul natural. Pădurile continuă să alunece la vale și să impresoreze cartierele, să se substituie parcurilor, să se disperseze în noile ansambluri urbane, să aducă drumeaguri și cărări pînă la scara blocurilor și vilelor, adumbrîndu-le, adăpostindu-le sub marș evantai de brazi. Nu degeaba de aici se dă plecarea multor expediții spre inima munților.

Pe orice culme, fie că s-ar numi Warte, Dealul Pîlășelilor, Dealul Meșilor, Timpa, zărim o cetățuie, un turn, o vilă, o cabană, un hotel. Dar culmile nu domină neînfrînte, deoarece în multe puncte ale orașului au răsărit turnuri moderne, din ale căror balcoane priveliști inedite se desășoară amplu, cu multe unghuri de observație. Ca și munții, blocurile trăiesc o mare parte a anului în pintecele norilor, în perdele de ceață densă încît privirea nu mai răzbate nici de la o stradă la alta, iar sentimentul că te afli undeva pe mare sau în fața unui abis montan îți încercă deseori cu putere. În miez de noapte, coborînd într-un salom urias pe serpentine, pe șoseaua nouă înălțată ca un zid de cetate, în parbrizul mașinii candelabrele și stesnicele Brașovului se roteesc tremurătoare ca într-o feerie. Ocupînd podișul, Brașovul ne arată ansambluri de lumini, grupuri de fapte care, pe măsură ce se apropie de codri, se petec în stori, în șiruri, în cărări punctate de bumbi sculptorii ce se vîră într-o vilcă, trec printre pini spre cabană, ocolesc zidul unui cetățu, desenează cu claritate conturul cartierului Schei, pîlpîie deasupra unui turn adormit.

2

Scheletice autocamioane, semănînd unor insecte cu aripi smulse, se îndreaptă spre fabrica de mobilă de la Măgura Codlei, unde li se montează platforma, primînd astfel ultimul detaliu înainte de a-și începe cursa în lume. Alte drumuri duc spre Uzinele Tractorului, în vecinătatea gării; altele spre Uzinele Steagul Roșu, Temelia, Metrom, în domeniile muncitorilor aliate la Postăvarul, în vecinătatea Lacului Noua. Drumurile discrete se desprînd însă din ghemul orașului vechi și trec prin fața Hotelului Carpați, pe sub zidurile Bi-

sericii Negre, pe lîngă minăstirea fortificată Bartolomeu, pe lîngă Turnul Ecaterinei înainte de a urca pantele spre Poiana, spre crestele înzăpezite pînă în miezul verii, spre cetate (tărănească de la Rîșnov, adevărată imagine extrasă dintr-un cunoscut roman de Jules Verne. Sentimentul de vacanță, neliniștea călătoriei, dorul de ducă și-i cultivă în acest grandios ansamblu natural și urbanistic toate vechile și noile elemente. O activitate febrilă pe tărîm edilitar, munți de pămînt excavat pe șosele în curs de modernizare, clădiri deschizîndu-se la față, anunță Anul turistic internațional.

La Bastionul Țesătorilor, ne spune Gh. Dumitrescu, președintele Statului popular orășnesc, se vor termina lucrările de restaurare, ceea ce ne va da posibilitatea să organizăm reprezentarea unor spectacole gen sunet și lumină, cu caracter istoric. Țin să amintesc că se modernizează complexul de servicii Postăvarul, că restaurantul Transilvanic va fi prolat pentru produse specifice ardelenesti, că se pregătesc magazine pentru turiști (Moda, Victoria, Modern, Turist), că se extinde grădina de vară la Corbul Carpați. Se lucrează intens la toate obiectivele, deoarece din zece de trasee turistice ale O.N.T.-ului, optsprezece trec prin Brașov.

Orașul vechi, complicat, cu străzi înguste asemenea unor coridoare, cu ganșuri și curți interioare, se adaptează treptat transporturilor și vieții moderne. Fondul valoros, bine grupat, nu răzlețit ca în alte orșe, va fi modernizat doar ca dotări, ca funcțiune, nu și ca aspect. Orașul care a adăpostit cu treizeci de ani în urmă mai puțin decît un sfert din populația de azi, a cărut bineînțeles o remodelare a ansamblurilor, o extindere în afara centrului istoric, astfel că azi se poate vorbi despre noi centre ale Brașovului, despre lanțuri de ansambluri centrale, care se întind de la statul popular regional pînă la Piața Hidromecanică, iar acestea constituie coloana vertebrală în sistematizarea urbană. Valoarea centrului vechi a sporit cu atât mai mult, cu cît numeroase orșe asemănătoare ca stil și caracter istoric au fost distruse de război, iar azi unele sînt reconstituite cu mari dificultăți, fără a mai avea prestigiul originalului și patina naturală a vremii. Deși n-a ieșit intact din război, Brașovul vechi s-a păstrat ca o unitate distinctă și armonioasă. Noile cartiere au apărut pe un teren liber. Cartierul Steagul Roșu are așezat peste cinci mii de apartamente și a fost amplasat pe terenul deschis în fața uzinelor de autocamioane. În curs de construcție, cartierul gării noi însușează în momentul de față peste două mii de apartamente, iar în toamna acestui an se vor ataca și lucrările ansamblului ce se întinde între șoselele Hărmanului și Zizinului, cu peste cinci mii de apartamente.

Din păcate elementele menite să asigure varietatea și să risipească monotonia, au fost lăscate la urmă, argumentează arhitectul Ernest Sziget, șeful atelierului de sistematizare. Ordinea de execuție a permis apariția blocurilor cu parter și patru nivele, însă blocurile înalte au fost lăscate la urmă. Acum cînd se construiesc și blocurile-turn, aspectul s-a îmbunătățit simțitor. Ar trebui să adăugăm că, ca rămas, pentru ultima fază, centrele comerciale, școlile, grădinițele, cluburile, dispensarul, lucrări care au și o însemnată funcție estetică. Aspectul final îl vom realiza abia peste cîțiva ani, mai ales că spațiile verzi sînt absente, iar plantațiile de

puieți nu dau nici pe departe efectul decorativ al arborilor mari.

Este într-adevăr curios că alți timp cît din pădurile Brașovului se duc pînă de zece de ani vechime la București și în alte regiuni ale țării, pentru a fi replantați, edilii de la poalele pădurii nu găsesc alte posibilități de intrinsecă care a noilor cartiere decît plantarea puieților. Mai mult decît atî, ei au tăiat cîțiva arbori de țisă în zona noului hotel și au distrus un plop secular, adevărat monument al naturii, în preajma spitalului și — paradoxal — a facultății de silvicultură. Totodată ei au transformat cetățuia în sediu pentru Anii Statului, în loc să o adapteze pentru un hotel turistic, lînînd seama de farmecul priveliștii și de ineditul unei asemenea construcții medievale.

Cu toate acestea, privind macheta Brașovului, nu se poate să nu remarcăm eforturile urbanistilor de a da un chip original orașului de la Poarta Transilvaniei, de a-l dezvolta nobletea și farmecul de care dispune grație așezării sale și intensului plus energetic. El a căutat să urmeze mai puțin „regula teului și a ocherului”, sistemele geometrice perpendiculare, care dau o impresie de artificios și rigiditate. Înlăturînd un anumit schematicism în proiectarea ansamblurilor mai noi — zona gării, cartierul Hărman-Zizin —, ei au adoptat trasee flexibile, linii concave, volume circulare, care vor aduce un aer mai sensibil și mai atrăgător în interpretare.

3

Am pătruns în labirintul uzinelor. Al Uzinelor Steagul Roșu, care seamănă cu un rol de insecte metalice, mișcînd de-a lungul fațadei abso-

... Înainte de a porni sprintene, sîrînd în arcuri și așternîndu-și amprente pe drumurile Codlei.

tra a halei de montaj, pe trei șiruri, arătîndu-și osatura, înainte de a porni sprintene, sîrînd în arcuri și așternîndu-și amprente pe drumul Codlei.

Mașini automate slefuiesc metalul, îl divizează, îl desioaie, scot o coajă subțire, un span fierbinte, plete de span, golesc corpuri masive, le despletesc, le destramă, desfăcînd fructul din coajă, dispozitivul strălucitor. Odinioară, meșteri brașoveni alcătuiau ceasul cu roți de lemn. Acum mii de oameni cioplesc metalul, îi dau formele unui aparat complex. Masina tăcută, alcătuită din bucăți mici, la formele vieții în hala de montaj general. Motorul sosește printr-un cerdac. Macaralele înhață osii, arborii axiali, cartiere ca să le fixeze pe șasiu. Altele aduc în zbor cabina. Altele montează roțile. Aparate ingenioase strîng automat piulițele. La fiecare șapte minute, un autocamion începe să vibreze, să sune, să-și facă acordajul ca o orgă metalică, iar pedalele apăsă o inimă care începe să bată. Conveierul halei de montaj are o sută cincizeci de metri și cincisprezece tace. Echipe de muncitori, la fiecare tact, completează în mersul lor ecorșul autocamionului. Tot ce se făcea înainte pe calapoade, cu cloacul, azi se realizează cu matricele, iar manual nu se execută decît imbinarea pieselor. În decursul celor o sută de minute, fiecare echipă își interpretează cu precizie partitura sa, cea înclt autocamionul intrupează vîzînd cu ochii formele definitive și primește chiar în incinta halei de montaj, dintr-o pompă șerpuită, primele înghițituri de benzină. Șoferii îl așteaptă și îl iau în primire, fără să mai lase vreun răgaz mașinii să-și vină în fire. El prînd volanul în brațe, apăsă pe pedale, produc în corpul autocamionului primele zvîcnituri, primele tresăriri de viață. Mirate, stîngace, native, autocamioanele coboară de pe conveier, își încearcă claxonul, și din acel moment încă o făptură metalică își începe drumul prin lume.

Un adevărat revirmant, produs de organizarea științifică a producției, aduce Uzinele Steagul Roșu în rîndul merituoselor colective constructoare de mașini.

Întreprinderea noastră este una din cele mai mari din țară, ne declară inginerul Chiril Nicolae, șeful serviciului de pregătire a fabricației. Ea are o tehnicitate înaltă, o dotare în fonduri fixe la un nivel ridicat. Este prima uzină din țară care a trecut la producția de autocamioane. Fabricăm autocamioane la nivelul tehnicii mondiale. În prezent, uzina a întreprins o vastă acțiune de organizare științifică a producției și, fără fonduri speciale, dar cu efort de sintezare a experienței, am izbutit să sporim capacitatea de producție. Reorganizarea a început de la secția șasiu, secția care constituia la începutul anului trecut punctul cel mai strîngulat al uzinei, iar acum face față sarcinilor de plan, încadrîndu-se în capacitatea normală a uzinei. Reorganizarea continuă. Prin măsurile de ordin tehnologic, prin reorganizările întreprinse, credem că vom atinge, încă din trimestrul patru, capacitatea de producție programată pentru începutul anului viitor.

Măsurile de perfecționare a fabricației se referă la îmbunătățirea rețetelor și la economiile de metal. La bara din față a fost redus consumul de metal cu 3,8 kg, la bara de protecție cu 8,3 kg, la discul frînă cu 1,5 kg, ceea ce duce la micșorarea în greutate a mașinii. În afară de acestea, introducerea unui robinet de frînare a remorcii, a comenzii mecanice a ambreiajului în locul comenzii hidraulice, îmbunătățesc substanțial condițiile de exploatare și durabilitate a transmisiei autocamionului. Preocupări de diversificarea producției, de creșterea calității, specialiștii pregătesc încă de pe acum dotarea uzinei cu noi prototipuri. Unele, scoase ca dintr-o casetă tainică, sînt puse la încercare, la întrecere cu tipuri similare din străinătate. O artă a mașinilor, o disciplină de care luăm cunoștință cu plăcere și interes, estetica industrială, ne face să întreținem o lungă și edificatoare discuție cu arhitectul Adrian Vișan, creatorul a numeroase caroserii de autobuze, microbuze și autocamioane românești. Pe diferite trepte ale cîmîntului, Adrian Vișan imaginează și calculează formele și proprietățile mașinilor moderne, cu linii elegante și capacitate sporită, mașinile viitorului.

Lăsînd turiștilor contemplarea Pietrelor lui Solomon și inscripțiile calilor-giganți, ne-am oprit în fața halelor pe care un uriaș basoreliev înălțîșează cai înaripați, peagați ai meșterilor agere, al tractorelor roșii care brăzdează ogoarele de pe patru continente ale lumii. Uzinele Tractorului-Brașov ne îndășează un peisaj industrial cu mult mai simplu decît celelalte întreprinderi brașovene. Construcțiile moderne ale halelor ascund în mod desăvîșit funcția lor, așa încît, dacă te-ai trezi pe neașteptate în incinta uzinelor, ele ți-ar da sentimentul că te afli într-o pașnică stațiune pe litoral. În interiorul halei-motor sutele de mașini care slefuiesc metalul, sunetul dominant și uniform te duce cu gîndul la un expres în viteză cu frînele puse. Umăresc cu aceeași curiozitate migala și îndemnarea constructorilor. Strunguri automate par flintări rotoare. Cuțite agere tale felii de oțel cu precizie, fără a fi supravegheate. Roțile dințate sînt înslate cu un dispozitiv asemănător celui folosit de dentiști. Cîte o bară nestrujnită, pe care abia o poți ridica în brațe, este roasă de strung cu ușurință cu care s-ar ascuți un creion de lemn. Controlorul de calitate privește piesele motorului ca pe niște vase de sticlă, încredînd să le observe orice fisură, orice defecțiune care le-ar știrbi nealzeima.

În hala montajului domină roșul. Formele tractorului se desînesc din mers. Ele se înalță, se lungesc, capătă osii, capătă volan, capătă faruri, capătă mască, și cînd totuși pare să fie gata, tractorul trece în coloană prin tunelul final de vopșit și uscat. Încinte de a părăsi conveierul, tractorul capătă „sistemul nervos” instalația electrică, lampa de semnalizare, bateriile. Parbrizul se așează ca lentila unui ochelar ciclopic. Roțile încep să-i joace cu nerăbdare

pe ax și tractorul coboară fără șovăire, de parcă de mult ar fi așteptat acest moment. Nu dă nici un semn de îndoială în puterile sale, în îndemnarea sa. Îl compar cu o pictură care începe prin linii abstracte, esențiale, prin volume nedefinite, neclare, ciudate, ca într-o imagine descompusă de Picasso, o imagine care sfîrșește prin a deveni de un realism fără cusur.

— Avem un colectiv de oameni foarte bine dotat, ne spune Ioan Savu, locșitorul secretarului de partid al uzinelor. Grație acestui colectiv, uzina a fost de peste douăzeci de ori răsplătită cu distincții înalte. De trei ani consecutiv, constructorii de tractoare obțin Steagul Roșu și diploma de întreprindere fruntașă pe ramură. Realizările din primul trimestru al acestui an confirmă hotărîrea colectivului de a-și păstra ascendențul și de a traduce în viață prevederile planului C.C. al P.C.R. din decembrie 1968. Răspunderea noastră este foarte mare și e dedîșșă să spun că peste treizeci de țări folosesc tractoarele românești. De mult numărul de tractoare produse la noi a depășit cifra de o sută optzeci de mii și zilnic, un tren cu douăzeci de vagoane, pornește de la rampa de încărcare. Acum noi ca și alte uzine din țară, ne preocupăm de organizarea științifică a producției iar colectivele care urmăresc diferite teme, au și obținut realizări cu mare efect economic.

4

Încă din epoca feudală, Brașovul avea fama unui centru de cultură și civilizație și numeroase muzee păstrează azi documente privind activitatea breslelor. Meșteșugarii de aici erau pricepuți în turnarea vaselor de cositor, a căldărilor, mojarilor, clopotelor. Erau vestii argintari și aurari, fabricau ceramici, arme și țesături. De numele lui Ioan Honterus sînt legate începuturile școlii umaniste și activitatea tipografică. Radu Tepeca redactează unele vechi cronici românești. Mai tirziu, „Gazeta Transilvaniei”, „Foile pentru minte, inimă și literatură”, „Siebenburger Wochenblatt” contribuie la răspîndirea științei și culturii timpului. Toate acestea, departe de a rămîni simple inscripții într-un răboi al vremii, conținută să iradiazze lumina lor și azi, cînd evocă în muzeele orașului dimensiunea trecutului.

Alături de valoroasa activitate a revistei „Astra”, a Teatrului de Sca și a Filarmonei „Gh. Dinicu”, munca desășurată de casa de cultură a studenților este edificatoare și ne dă o limpede perspectivă asupra intelectualului de azi, stîrșna lui legătură cu producția și societatea. Brașovul nu mai face parte din categoria centrelor universitare de mică anvergură. Cel aproape cincimii de studenți incluși în învățămînt tehnic aduc în atmosfera orașului un flux dinamic, o serie de manifestări culturale-artistice cît mai variate. Lipsa facultăților cu caracter umanist este suplinită de casa de cultură a studenților printr-o vie activitate în cadrul bibliotecii, prin cercurile de muzică, poezie, artă scenică, radio-technică, mobilies și arhitectura interiorului etc.

— Concepția care stă la baza educației în facultăți, ne spune Dimitrie Cazacu, directorul casei de cultură a studenților, preține de la un tînăr nu numai cunoștințe de domeniul tehnic, ci și o vie prezență în actualitate, o capacitate de orientare în domeniile culturii, o pasiune pentru arte, pentru cercetarea științifică, o slefuire a sentimentelor și predispozițiilor sale. Casa de cultură îndeplinește tocmai această menire, de a deschide studenților orizontul, de a le dezvolta capacitatea de înțelegere și asimilare a operelor literare, muzicale, de arte plastice...

O atenție deosebită merită cercul de mobilies și arhitectura interiorului, condus de șeful de lucrări Mihai Lugojanu. Referindu-se la utilizarea creatoare a timpului liber al studenților, pentru însușirea de cunoștințe și deprinderi pe care programul de învățămînt nu le prevede, Mihai Lugojanu ne-a arătat că cercul pe care îl conduce a ținut seama, încă de la început, de profilul facultăților din Brașov (facultatea de industrializare a lemnului, facultatea de silvicultură, facultățile de mecanică):

— Lucrările care se execută în cadrul cercului, ne-a spus el, răspund unor profile variate și anume: crearea unor machete de mobilies, decoratia mobilierului prin țiparșie, sculptură, țiparșia, tapiserie, fier forjat, lucrări în lemn natural nefasonat, combinații lemn-metal, metaloplastie etc. În toate acestea, accentul cade pe estetizarea activității ingineresti, pe dezvoltarea la studenți a gustului pentru frumos, bazat pe tradiția culturii naționale, pe necesarul țvor al artei noastre populare. Sîntizarea motivului popular și încercarea de a crea un stil modern propriu constituie un obiectiv principal în tematica cercului.

Familiarizîndu-se cu documentarea, cu transpunerea în desen a ideilor, cu analiza acestora și execuția sub formă de machetă a obiectelor mari sau în mărime naturală a obiectelor de mică dimensiune, studenții care participă la activitatea cercului se pregătesc nu numai pentru a deveni ingineri, bunți tehnologi și proiectanți, ci și esteticieni industriali.

★

Singur, în turnul din cartierul gării noi, ca într-un ax central al Brașovului, privesc uzinele de la poalele munților minđri, halele mari pe care arhitectura orașului le-a orchestrat, le-a echilibrat și ritmat. Văd trenurile care împînzesc lumea cu mașinile brașovene și înțeleg deplin, de ce edificiul din Poarta Transilvaniei este un adevărat oraș socialist, o fortăreață industrială de prim rang, care sporește an de an puterea materială și spirituală a poporului nostru, un oraș în măsură să ne ofere sintezele oțelului, ale peisajului, ale istoriei.

Ieri. Azi. Mîine

Ieri, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Rogelio Rafael Tristany, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Argentina în Republica Socialistă România.

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, în vederea parafării Acordului cultural între Republica Socialistă România și Regatul Danemarcei.

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, în vederea parafării Acordului cultural între Republica Socialistă România și Regatul Danemarcei.

Noi linii de troleibuze în Capitală

Începînd de azi, în Capitală se întîlnesc două noi linii de troleibuze (nr. 94 și 95) care vor deservi cartierele Berceni-Sud și Sergent Nițu Vasile. Liniile 94, va avea următorul traseu: str. Birsănești (cartierul Berceni-Sud), Bd. Metalurgiei, Str. Nițu Vasile, Sos. Olteniței, Cal. Văcărești, Podul Timpurii Noi, Spitalul Unirii pînă la Podul Serban Vodă, Traseul liniei 95 va fi următorul: Str. Constantin Brîncoveanu, Str. Nițu Vasile, Sos. Olteniței, Calea Văcărești, Podul Timpurii Noi, Spitalul Unirii pînă la Podul Serban Vodă. Tot de astăzi autobuzele de pe traseele 41 și 41 barat vor circula astfel: Linia 41: Cimitirul Serban Vodă (Str. Sura Mare), Sos. Olteniței, str. Nițu Vasile, str. Săbăoani, str. Birsănești, pînă la Bd. Metalurgiei; linia 41 barat: str. Eric Eroul, Pralongirea Ferentari, Rd. Pieptănarilor, Sos. Olteniței, str. Nițu Vasile, pînă la str. Constantin Brîncoveanu.

Socialiste România, va face o vizită pretenecă în Polonia, în a doua decadă a acestei luni.

Sîmbătă, delegația de activiști de partid și de stat din regiunea Vrața, condusă de Crăstiu Eftimov, secretar al Comitetului regional Vrața al Partidului Comunist Bulgar, sosită în țară cu prilejul celei de-a 90-a aniversări a cuceririi independenței de stat a țării noastre, a vizitat șantierul Sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier. În continuare, delegația a vizitat întreprinderea minieră Motru, precum și orașul minierilor de aici.

La invitația acad. Stancu Brodar, directorul Stațiunii de cercetări din localitatea Postolna, unde se află o vestită peșteră, ieri seara au plecat în R.S.F. Iugoslavia un grup de șapte speologi români. Înainte de plecare, dr. docent TRAIAN ORVIDAN, directorul Institutului de speologie „Emil Racoviță” din București, conducătorul delegației ne-a declarat: „Expediția științifică pe care o întreprindem acum constituie pentru cercetătorii români ai domeniului subteran un interesantă călătorie de studii. Speologii români, care cu câțiva ani în urmă au studiat faună subterană din țara noastră, vor avea ocazia să o poată compara cu bogata faună a peșterilor din carstul clasic iugoslav, mai ales că se vor explora și câteva peșteri necercetate încă”.

Rubrică alcătuită de MIRCEA SCRIPCA

Vizitele ministrului de externe al Suediei

Sîmbătă dimineața, ministrul afacerilor externe al Suediei, Torsten Nilsson, însoțit de Eduard Mezinescu, ambasadorul României la Stockholm, a plecat într-o vizită în regiunea Dobrogea. Oaspețele este însoțit de asemenea de ambasadorul Suediei la București, Olof Gustav Bjurström, și de alte persoane oficiale suedeze. În cursul dimineții, oaspeții au făcut o vizită prezidențială Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Constanța, Petre Nicolae, care le-a înfățișat realizările obținute în ultimii ani în domeniul dezvoltării orașului și a stațiunilor de pe litoral. Ministrul suedez s-a interesat de numă-

rul turiștilor străini care își petrec concediul pe litoralul românesc al Mării Negre și de condițiile ce le sînt asigurate. În continuare s-a făcut un popas la stațiunea de cercetări hortivivote Murfatlar. Torsten Nilsson a felicitat colectivul stațiunii pentru calitatea produselor obținute.

După-amiază a fost vizitat Muzeul regional de arheologie Dobrogea.

Seara, președintele Sfatului popular al orașului a oferit în onoare ministrului afacerilor externe al Suediei, un dieneu la Cazinoul din Constanța. (Agerpres)

Regele Nepalului într-o vizită neoficială în țara noastră

Sîmbătă a sosit în Capitală, într-o vizită neoficială, Majestatea Sa Mahendra, regele Nepalului, împreună cu Majestatea Sa regina Ratna, prințul Gyanendra și prințesa Shova. În înfățișarea oaspeților, pe aeroportul Băneasa se aflau Ilie Murgulescu, vicepreședintele al Consiliului de Stat, împreună cu soția, Ludovic Takacs,

membru al Consiliului de Stat, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, general maior Constantin Popa, alte persoane oficiale române.

Seara, oaspeții au asistat la spectacolul cu opera „Traviata”, prezentat de colectivul Teatrului de Operă și Balet din Capitală. (Agerpres).

Actualitatea internațională

Gală de filme la Ambasada română din Paris

PARIS 6. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Cu prilejul celei de-a 90-a aniversări a proclamării independenței de stat a României, 9 mai 1877, la Ambasada Republicii Socialiste România din Paris a avut loc vineri seara o gală de filme oferită pentru colonia română din Franța. Despre însemnătatea proclamării independenței de stat a României a vorbit acad. Andrei Oțetea. A urmat apoi un cocktail în saloanele ambadei.

PARIS 6. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Cu prilejul comemorării a 12 ani de la moartea lui George Enescu, ambasadorul României la Paris, Victor Dimitriu a depus o coroană de flori, pe mormântul marelui compozitor român din cimitirul Pere Lachaise. La solemnitate au participat un grup de prieteni și foști elevi ai lui George Enescu, precum și membri ai ambadei.

PARIS 6. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Vineri seara a avut loc dineul anual al Asociației Franța-România. Au participat prof. Francois Chagot, membru al conducerei asociației, numeroase personalități ai vieții culturale, membri ai Ambadei române. Dumitru Aninoiu, prim consilier al ambadei și prof. Francois Chagot, au rostit toașturi. În cursul dineului s-a anunțat că în toamnă acestui an va avea loc congresul Asociației Franța-România, acesta coincinzînd cu împlinirea a 20 de ani de la crearea ei.

Tribunalul internațional Russell își continuă lucrările

STOCKHOLM 6 (Agerpres). — În ședințele de vineri ale Tribunalului internațional pentru anchetarea crimelor S.U.A. în Vietnam au depus mărturie mai multe personalități. Profesorul Gabriel Kolko de la Universitatea din Berkeley (S.U.A.), doctorul japonez Tseturo Tsurushimo, profesorii francezi Jean Chesneaux și Charles Fourniau.

Scritorul Jean Paul Sartre, membru al tribunalului, a dat citire unui nou mesaj a-

dressat de șeful statului cambodgian, prințul Norodom Sihanuk. Mesajul „aduce sprijinul Tribunalului internațional împotriva crimelor de război, deoarece aceste lucrări reprezintă semnul unei treziri a conștiinței umane”. Prințul Sihanuk arată că Statele Unite „și protectoratele lor de la Saigon și Bangkok violează constant frontierele Cambodgiei, săvîșesc crime și atrocități împotriva populației civile din Cambodgia”.

Comunicat cehoslovaco-belgian

PRAGA 6 (Agerpres). — În comunicatul dat publicității la încheierea vizitei ministrului de externe belgian, Pierre Harmel, se arată că în cadrul convorbirilor cu ministrul afacerilor externe cehoslovac, Vaclav David, au fost abordate cele mai importante probleme internaționale și cele privind relațiile reciproce. Cel doi miniștri și-au exprimat neînțelegerea în legătură cu situația din Asia de sud-est și au analizat influența nefavorabilă pe care o are războiul din Viet-

nam asupra situației internaționale generale. Analizînd problemele întăririi păcii și securității în Europa, cei doi miniștri și-au exprimat hotărîrea de a sprijini acțiunile bilaterale și multilaterale care ar putea crea condiții pentru normalizarea reală a relațiilor dintre statele cu sisteme sociale diferite și a colaborării lor. Cei doi miniștri au hotărît să dezvolte în continuare relațiile multilaterale dintre cele două țări.

Încheierea lucrărilor Congresului Sindicatelor din R. P. Ungară

BUDAPESTA 6 Corespondentul Agerpres, A. Pop, transmite: Sîmbătă s-au încheiat lucrările celui de-al 21-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Ungară. La congres a luat cuvîntul Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U. Participanții au a-

doptat o rezoluție în care se subliniază că activitatea sindicatelor trebuie să fie îndreptată și pe viitor spre îndeplinirea sarcinilor economice ale țării. De asemenea, a fost adoptată o declarație în legătură cu pacea și securitatea europeană.

Bela Blaha a fost reales președinte, iar Sandor Gaspar, secretar general al Consiliului Central al Sindicatelor.

Campania de represioni din Indonezia continuă

DJAKARTA 6 (Agerpres). — În Indonezia continuă campania de represioni împotriva comunistilor. După eum anunțat ziarul „Angkatan Bersenjata” tribunalul din Kalimantanul de răzbit l-a condamnat la moarte pe primul secretar al organizației Partidului Comunist din această regiune. Același ziar anunță că autoritățile militare din Djakarta l-au arestat nu de mult pe președintele organizației din Jawa centrală a Partidului Comunist din Indonezia, Musalida.

Un nou ajutor militar american acordat Indoneziei

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A., Robert McCloskey, a anunțat că Statele Unite vor acorda din nou ajutor militar Indoneziei. În baza unui acord semnat la 14 aprilie la Djakarta — a arătat McCloskey — Statele Unite vor livra piese de schimb pentru autovehicule și instalațiile tehnice folosite de armata indoneziană. Valoarea ajutorului se va ridica la aproximativ 2 milioane dolari. Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat a menționat că Statele Unite nu intenționează să livreze Indoneziei echipament de luptă.

Evoluția lui „Lunar-Orbiter 4”

PASADENA 6 (Agerpres). — Camera lunară americană „Lunar Orbiter-4”, lansată joi noaptea de la Cape Kennedy, își continuă drumul spre satelitul natural al Pămîntului. Vineri, la o comandă lansată de la Centrul de cercetări spațiale din Pasadena (California), traectoria camerei lunare a fost corectată cu succes. „Lunar Orbiter-4” urmează să se înscrie luni pe o orbită în jurul Lunii, iar cu cîteva zile mai tîrziu va începe fotografierea suprafeței lunare.

Ancheta de la New Orleans Oswald agent al C. I. A. ?

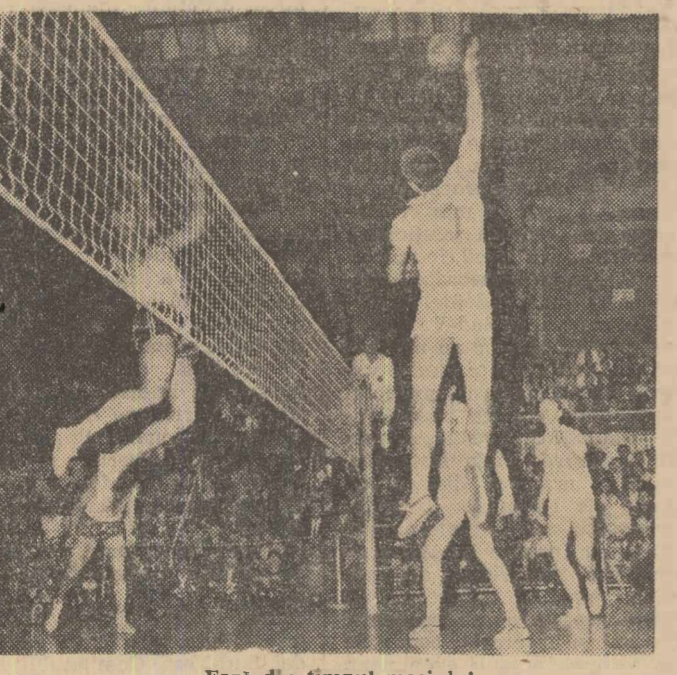
NEW ORLEANS 6 (Agerpres). — Ziarul „New Orleans States Item”, care apare la New Orleans, relatează că procurorul districtului Orleans, Jim Garrison, conducătorul anchetei privind existența unui complot vizînd asasinarea președintelui Kennedy, va încerca să dovedească faptul că Lee Harvey Oswald ar fi fost un agent aliat în serviciul spionajului american (C.I.A.) Potrivit ziarului, ancheta procurorului Garrison se axează tot mai mult pe activitățile C.I.A. ducînd la concluzia că „există indicii, potrivit cărora, persoane angajate de C.I.A. sînt răspunzătoare de moartea lui Kennedy”. „New Orleans States Item” arată că în cercuirea procurorului Garrison se consideră că Oswald fusese supus unui antrenament special

la baza aeriană Atsugi din Japonia. După cum relatează agenția France Presse, teza apartenenței lui Oswald la C.I.A. se aseamănă cu declarațiile mamei acestuia care, în ciuda dezmințirilor serviciului american de spionaj, a afirmat mereu că fiul ei „era într-un anumit fel un agent guvernamental”. La Washington un purtător de cuvînt al C.I.A. a refuzat să comenteze articolul publicat de ziarul „New Orleans States Item”. Pe de altă parte s-a anunțat că procurorul districtului Orleans, Jim Garrison, a convocat să apară săptămîna viitoare în fața unui mare juriu districtual pe Regis Kennedy, agent al Biroului Federal de Investigații (F.B.I.) și pe Warren Debrueys, fost agent al F.B.I.

Între 12-21 mai a. c. Zilele nucleare româno-franceze

Comitetul pentru energia nucleară de pe lângă Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România și Comisariatul francez pentru energia atomică organizează în perioada 12-21 mai „Zilele nucleare româno-franceze”. La această manifestare științifică ce va avea loc în țara noastră, oameni de știință din diferite centre și institute de cercetări din Franța, alături de oamenii de știință români, vor dezbate referate de specialitate pe probleme de fizică, chimie

și tehnică nucleară. În Capitală va fi deschisă o expoziție franceză de aparatură și instalații specifice fizicii și tehnicii nucleare. În timpul manifestărilor prilejuite de „Zilele nucleare româno-franceze” va avea loc și o masă rotundă a specialiștilor în probleme de protecție contra radiațiilor. Totodată, oaspeții vor avea posibilitatea să viziteze institute de cercetări și obiective turistice din țară. (Agerpres).

Fază din timpul meciului Foto: NICU VASILE

România liberă Sport

În prima partidă a finalei C.C.E. la volei Dinamo a invins pe Rapid cu 3-0

Imensul trofeu care răsplătește cea mai bună echipă de club a voleiului continental a părăsit ieri după amiază vitrina cu trofee a clubului Dinamo și a poptosit în sala Floreasca, acolo unde se aflau, de o parte și alia a fileului dinamovist și rapidistii, calificat în finala competiției. Prima lor confruntare s-a bucurat, așa cum era de așteptat, de un decor sărbătoresc, pe măsura marelui eveniment. Tribunele au fost populate cu mult peste capacitatea lor iar afară, solicitînd în zadar un bilet în plus, au rămas pînă la fluierul final cîteva sute de admiratori ai voleiului.

Rapid și Dinamo, dar mai ales ultima echipă, au răsplătit printr-un joc de o bună calitate, presărat cu faze de o rară frumusețe, interesul major stîrnit de prima manșă a finalei. Ne-am fi așteptat însă ca partidă să fie mai echilibrată, ca rapidistii să opună o rezistență mai dirză. Replica lor nu a fost însă în măsură să dezechilibreze formația dinamovistă (care și-a asigurat victoria cu 3-0 (13, 9, 13) în mai puțin de o oră și jumătate. O

Agentele de presă transmit

Amatorii de handbal din Capitală vor putea urmări astăzi un bogat program competițional cuprinzînd meciuri din cadrul campionatelor republicane. Iată programul partidelor programate în Capitală: Tereș Gulești: (de la ora 9:30); Școala Sportivă nr. 2 București-Constructorul Timișoara (fem.); Rapid București-Universitatea Timișoara (fem.); Voința București-Metalul Conșta Mică (masc.); Tereș Tineretului (de la ora 11:45); Universitatea II București-Politehnica Iași (fem.); Politehnica București-I.C.F. (masc.); Universitatea II București-Medicișina Tg. Mureș (masc.); Universitatea București-Rulmentelor-Brasov (fem.); Steaua București-Rafinaria Teleajen (masc.); Universitatea București-Dinamo Brașov (masc.).

Astăzi se desfășoară meciurile etapei a XXII-a a campionatului categoriei A la fotbal. În Capitală jocurile se dispută în cuplaj pe stadionul „23 August” după următorul program: Steaua București-Universitatea Cluj (ora 15); Rapid București-Steagul Roșu Brașov (ora 17).

ION BOCIOACA

Întîmplări din Capitală și din țară

Să aterizeze în Piața Unirii

Avionul de pasageri care transportă în același timp și presa centrală de dimineața, pleacă din București la ora 6,30 și ajunge pe aeroportul din lasi după cel aproximativ 400 km. parcurs, în jurul orei 8. Aici o călătorie de aproximativ o oră și 30 de minute. Drumul de la aeroport pînă în centrul acestui oraș măsoară maximum 8 km. Cît timp le trebuie ziarurilor spre a ajunge pînă la prima unitate de difuzare? De necrezut! Cel puțin două ore și jumătate.

Probabil că organele locale ale difuzării presei ar dori ca avionul să aterizeze direct în Piața Unirii. Deși nici atunci nu se știe dacă vor asigura operativitatea necesară, fiindcă din două ore și jumătate s-ar scdea doar cele zece minute cît durează drumul cu mașina de la aeroport în oraș, restul de timp fiind folosit pentru diferite formalități birocratice. Or, un avion care să scurteze din drumul acestora încă n-a fost inventat...

Cînd vorbești prea mult

Telefonista Silvia Stoicu de la Oficiul P.T.T.R. Glarmata vorbește toată ziua la telefon. Cum să nu vorbească dacă aceasta îi este meseria, veți zice. Da, numai că ea a telefonat 45 de convorbiri personale cu diferite cunoscuți din București. Mai mult chiar, a uitat să și le plătească așa cum face toți cei

ce vorbesc la telefon. N-a uitat în schimb să le treacă în contul șefiei de foraj din localitate, căreia i s-a reținut suma de 1967 lei. Că să-i vină în ajutor, organele în drept au stabilit însă că a vorbit prea mult, prescriindu-i un program de... conservare a vocii.

O reclamă senzațională...

„Elegant, comod și fin! Retineti: textin — plastin!” Dîști despre ce e vorba: Despre nite sortimente de încălțămînte cu lete din te-

sături textile și din imitații de piele. Mai puțin clară e lipsa din magazine a încălțămîn-

Le-a stricat colaborarea

Tovarășul VASILE SABAU, judecător la Tribunalul regional Cluj, ne scrie următoarele: „Funcționari cu vechime bine văzuți la Sfatul popular al comunei Tîrlisua, raionul Dej, Grigore Purja și Grigore Pop s-au gândit că n-ar fi rău dacă „ar colabora” mai strîns unul cu altul. Și au început

colaborarea”. Grigore Pop încasa diferite sume de la cetățenii celor 16 sate ale comunei, că doar era casier, iar Grigore Purja, contabil, opera în acte. „Răuvoitorii” nu le dădeau însă pace: sporniseră fel de fel de zvornuri pe seama „colaborării” lor. Au fost sesizate și organele de urmă-

Scuze

Cu două luni în urmă, cîttorul nostru Simion Roman ne-a relatat într-o scrisoare o înfățișare tragică petrecută la școala generală din cartierul Vernisii, orașul Gornănești. În ziua de 23 februarie, eleva Florica Roman a venit la școală înainte de începerea cursurilor. Dorînd să se încălzească s-a

asezat pe spatele în fața sobei din clasă. Apropîindu-se prea mult, hainele i-au luat foc de la țigările care leșeau din sobă. Îngrozită, fetița a luat-o la fugă pe străzile cartierului. A fost salvată de un trecător, care a transportat-o în stare foarte gravă la spitalul din localitate. Era de așteptat — își spune

păreră cîttorului nostru —

să se întreprindă o anchetă riguroasă în acest caz, mai ales că accidental a fost provocat de faptul că soba nu avea porțiță.

Ancheta propusă de cîttorul nostru a fost făcută cu întîrire (abla la intervenția ziarului nostru), iar concluziile — departe de a stabili răspunderea factorilor principali — sînt de-a dreptul revoltătoare.

„Vinovat — se menționează în răspunsul trimis de

către Sfatul popular regional Bacău —

se face în primul rînd copilul care s-a așezat în fața focului. De asemenea, părinții care o trimită de acasă cu mult timp înainte de începerea programului școlii. Pentru faptul că soba n-a avut porțiță și că n-a prevenit un asemenea accident — directorul școlii a fost pus în discuția ședinței cu directorii”. Sîntem interesați să cunoaștem și concluziile discuțiilor purtate în cadrul ședinței menționate.

Peisaj gorjean

Locomotive Diesel electrice, un pom bitzar, și o fîntînă. Peisaj întîlnit în drum spre Tîrgu Jiu

Întîmplările au fost consemnate de DUMITRU TABACU și corespondenții regionali

Actualitatea internațională

În câteva rinduri

● **ADAM RAPACKI**, ministrul afacerilor externe al R. P. Polone, care face o vizită oficială în Turcia, s-a întâlnit cu Suleyman Demirel, primul ministru al guvernului turc, cu care a avut o convorbire. La convorbire a participat Ihsan Caglayangil, ministrul afacerilor externe al Turciei.

● **KIM IR SEN**, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a primit delegația parlamentară a Republicii Arabe Unite, condusă de Anwar El Sadat, președintele Adunării Naționale, care se află în vizită în această țară.

● **LA LONDRA** a fost semnat un tratat între industria poloneză constructoare de mașini-unelte și concernul britanic „Stevley Industries” cu privire la colaborarea în domeniul producției și desfășurării citorva tipuri de mașini-unelte.

● **IN URMA NOULUI CUTREMUR** de pământ care a avut loc vineri în regiunea Trifkala din Grecia centrală, au fost complet distruse patru sate, iar alte cinci au fost distruse în proporție de 85 la sută.

● **SATELITUL BRITANIC „ARIEL-3”**, lansat vineri la baza Vandenberg din California și care s-a înscris pe o orbită polară, a început să furnizeze informații științifice.

● **ROBERTA TARAVACCI**, o fetiță în vârstă de trei ani din Genova, Italia, a scăpat, ca prin minune, de la o moarte sigură, datorită prezenței de spirit a unui bătrîn vinzător de ziare, Mario Cassiani. Aflându-se în casa bunicii sale, fetița a căzut pe ferestra și a „aterizat”, după un „zbor” de nouă metri, în brațele lui Cassiani. A

cesta, vinzând ziare peste drum de casa cu pricina, a văzut cum micuța Roberta, înainte de a se prăbuși în gol, s-a agățat, instinctiv, pentru câteva clipe, de giurgiuvea ferestrei, timp suficient ca el să ajungă sub ferestră și să salveze copilul. În fotografie: Roberta îmbrățișează de salvatorul ei.

Lucrările sesiunii Comisiei economice O. N. U. pentru America Latină

CARACAS 6 (Agerpres). — La Caracas continuă lucrările sesiunii a 12-a a Comisiei economice O.N.U. pentru America Latină, pe a cărui ordine de zi sînt înscrise situația economică, socială și planificarea țărilor latino-americane, sesiunea a 2-a a UNCTAD și primul colochiu mondial pentru industrializare. Țara noastră este reprezentată de o delegație de observatori condusă de reprezentantul permanent al României la O.N.U., ambasadorul Gheorghe Diaconescu. Luind cuvîntul în cadrul lucrărilor, reprezentantul român a arătat, printre altele, că atât la această sesiune cit și la sesiunile anterioare ale comisiei a reieșit preocuparea centrală a țărilor Americii Latine, orientată în direcția promovării unor factori fundamentali ai dezvoltării economice cum sînt: industrializarea, planificarea, crearea unor structuri agrare care să corespundă actualelor cerințe ale dezvoltării economice, cooperarea economică largă pe plan internațional și regional. Experiența proprie a țării noastre, a arătat vorbitorul, rezultatele obținute în ultimii 20 de ani în direcția valorificării multilaterale a resurselor na-

turale proprii, au la bază tocmai promovarea neabătută a unor asemenea factori. Pe aceeași bază s-a asigurat extinderea an de an a relațiilor comerciale ale României, dezvoltarea și diversificarea cooperării economice și tehnico-științifice cu alte țări, indiferent de regimul lor politic, inclusiv cu țări latino-americane, în condițiile respectării principiilor suveranității, independenței naționale și avantajului reciproc. Actuala sesiune a CEPAL, a arătat în continuare Gh. Diaconescu, își desfășoară lucrările într-o perioadă în care cooperarea economică internațională în toate domeniile este menită să joace un rol crescînd în înrijirea eforturilor pe care le fac țările pentru dezvoltarea lor materială și consolidarea independenței lor. România este preocupată în permanență să-și aducă contribuția la îmbogățirea cooperării internaționale prin forme și metode noi. Astfel, la recenta sesiune a Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, din inițiativa țării noastre s-a adoptat o rezoluție al cărei scop este tocmai intensificarea relațiilor de cooperare economică și tehnico-științifică.

Opinia publică mondială condamnă lovitura militară de stat din Grecia

ATENA 6. Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Ministrul de interne a anunțat că guvernul a hotărît desființarea celor 52 de unități de autoadministrare locală din întreaga Grecia. Sarcina acestor unități, formate din persoane alese, era coordonarea activității administrative, economice și culturale-educative a municipalităților și comunelor. Într-o ordonanță dată publicității sîmbătă de seful statului major al armatei grecești, se anunță dizolvarea organizațiilor de tineret ale tuturor partidelor relatează agenția France Presse, amintind că organizația de tineret „Lambakis” fusese deja dizolvată la 4 mai.

ROMA 6 — Corespondentul Agerpres, Giorgio Pastore, transmite: Protestul împotriva regimului militar din Grecia și solidaritatea cu elementele democratice grecești se extinde în întreaga Italie.

„Tineretul din Milano este alături de Grecia lui Glezos” — acesta era lozincă sub care a avut loc o impunătoare demonstrație a tineretului milanese. După ce au străbătut piața Domului, demonstrații s-au îndreptat pe străzile centrale ale orașului spre clădirea Consulatului grec în fața că-

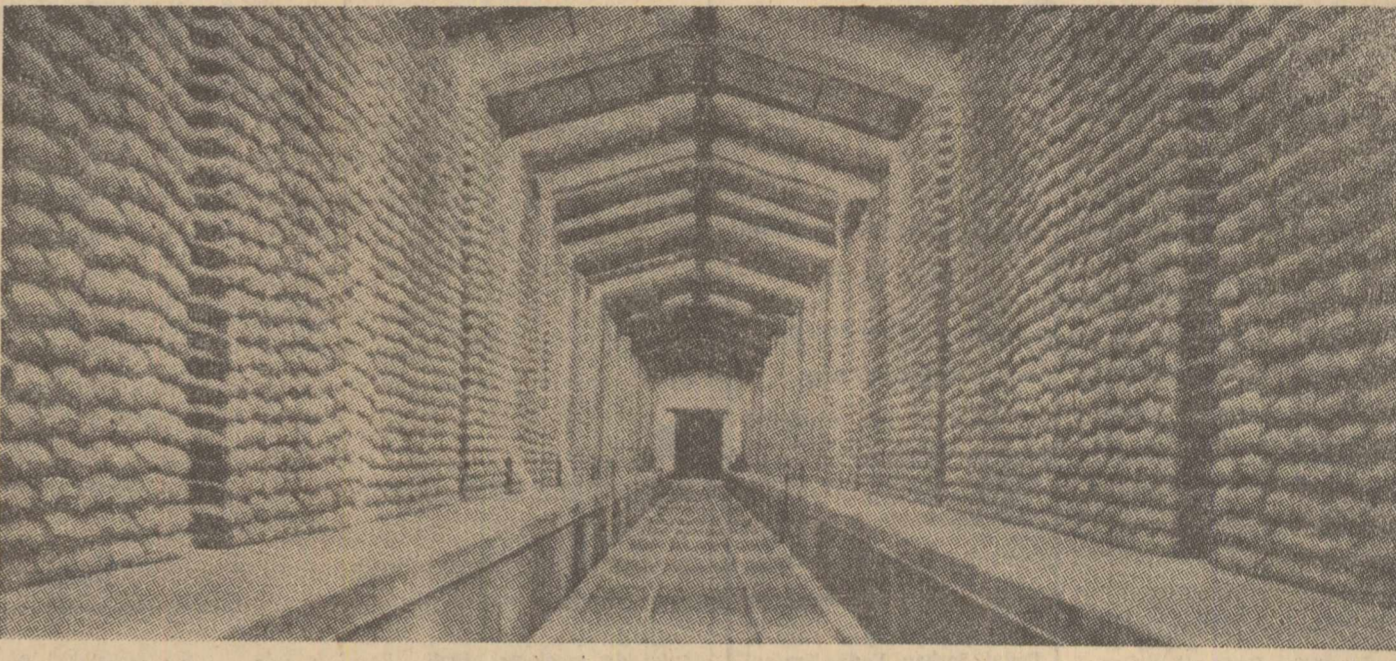
ruia au protestat energic împotriva loviturii de stat militară.

LIUBLIANA 6 (Agerpres). — Puciul militar provocat de cele mai reacționare forțe din Grecia este îndreptat nu numai împotriva suveranității poporului grec, libertății și democrației acestuia, ci și împotriva proceselor pozitive europene și forțelor păcii — se spune în declarația Comitetului Executiv al Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din Slovenia. Declarația subliniază că puciul pune în primejdie îndobîzirea relațiilor favorabile dezvoltate între țările balcanice. Oamenii muncii din această republică a Iugoslaviei își manifestă protestul hotărît împotriva dictaturii militare care se sprijină pe cele mai reacționare forțe din Grecia.

ATENA 6 (Agerpres). — „Statele Unite sporesc ajutorul militar acordat noului regim din Grecia”, scrie ziarul „Akropolis”, precizînd că în cursul acestui an aviația greacă va fi înzestrată cu 18 avioane de transport americane, de tipul „S-119”. Ziarul adaugă că S.U.A. intenționează, de asemenea, să livreze Greciei avioane de tipul „S-130”.

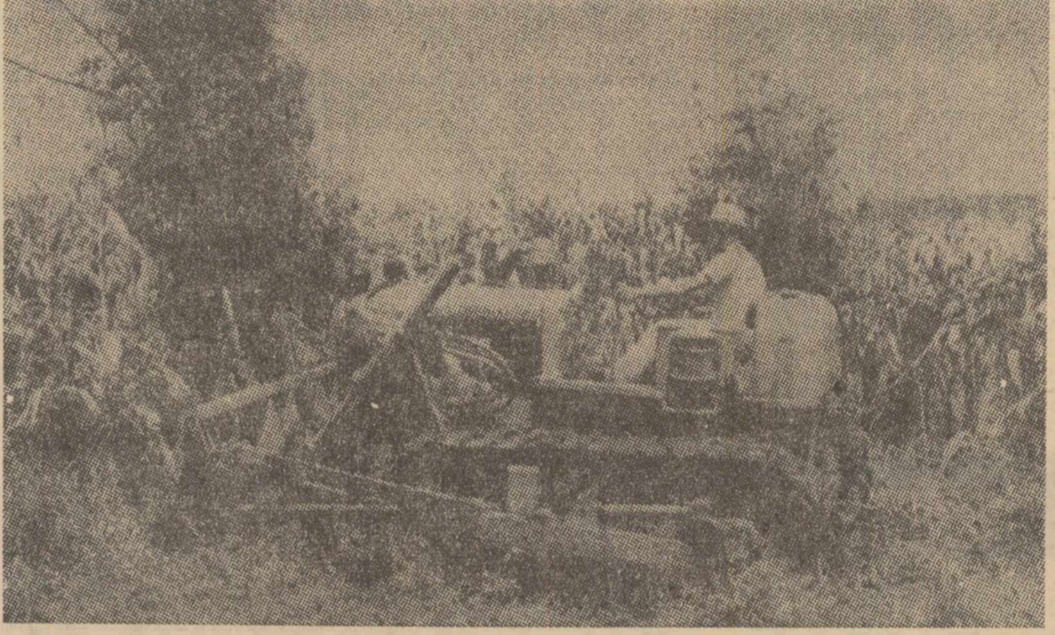
Alegerile prezidențiale din India

DELHI 6 (Agerpres). — În funcția de vicepreședinte al Indiei a fost ales Venkata V. Giri, candidat din partea Partidului Congresului Național Indian, care a obținut 483 de voturi, față de 193 voturi în favoarea candidatului opoziției, Mohammed Habib. Agenția Reuter relatează că rezultatele alegerilor pentru desemnarea președintelui țării vor fi anunțate marți 9 mai. Pentru această funcție candida dea fostul vicepreședinte al țării, Zakir Hussain, din partea partidului de guvernămînt, iar din partea opoziției, Koka Subbarao, fost președinte al Curții Supreme a Indiei.

„Exemplul dramatic”

Imaginea din stînga ilustrează ceea ce New York Times consideră a fi „exemplul dramatic” al Braziliei: distrugerea cu ajutorul bulldozerelor a unei plantații de cafea. Arbușii sînt culcați sub tăvălugul mașinii pentru că ar fi bolnavi sau sterpi. Dimpotrivă, ei se află în plină perioadă de rodire. Dar distrugerea lor a fost hotărîtă — datorită faptului că, prin sistemul fix al cotelor obligatorii de vânzare impuse țărilor producătoare de cafea de Organizația internațională de specialitate, în care Statele Unite

Negocierile din cadrul rundeii Kennedy în impas

GENEVA 6 (Agerpres). — Negocierile tarifare ale „rundeii Kennedy” au ajuns sîmbătă seara la ceea ce trimisul special al agenției France Presse numește „un impas, pentru a nu spune mai mult”, în urma unei „lovituri de teatru” a delegației americane. După tratative de șase zile, la trei zile înainte de limita fixată pentru realizarea unui acord de principii între Piața comună și Statele Unite în cadrul „rundeii Kennedy”, Statele Unite și-au retras oferta de abolire a sistemului „American selling price”, obstacol netarif impus importurilor de produse chimice din Europa occidentală, pe care Piața comună dorea să-l vadă suprimat.

Impasul în care se găsește acum negocierile tarifare de la Geneva este după cum se vede din declarația trimisului special al agenției France Presse. Sîmbătă după-amiază, reprezentanții Pieței comune și ai Statelor Unite nu s-au mai întrunit.

Manevre colonialiste la sesiunea O. N. U.

Dezbaterile în problema Africii de Sud-Vest, care au loc în cadrul sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., ale cărei lucrări se desfășoară la New York, se apropie de sfîrșit.

Început cu mai bine de două săptămîni în urmă dezbaterile au reliefat existența unor păreri și poziții deosebite în ce privește abordarea și soluționarea practică a problemei sud-vest-africane. Asemenea deosebiri de vederi s-au făcut de altfel, remarcate și în cadrul Comitetului ad-hoc pentru Africa de Sud-Vest („Comitetul celor 14”), însărcinat cu elaborarea măsurilor practice în vederea lichidării dominației rasiștilor sud-africani asupra teritoriului sud-vest-african și asigurarea condițiilor pentru obținerea de către acesta a independenței de stat. Una din sarcinile principale ale acestui organism, în timpul celor trei luni de activitate, era aceea de a pregăti sesiunea specială a Adunării Generale a O.N.U., careia urma să-i prezinte un raport detaliat, conținînd propuneri concrete cu privire la modul în care va trebui să fie înde-

plinită rezoluția în problema Africii de Sud-Vest. Datoriă, însă, divergențelor dintre membrii Comitetului, raportul prezentat Adunării Generale s-a limitat la o simplă consemnare a pozițiilor. În cursul dezbaterilor din Adunarea Generală s-au evidențiat deosebiți două concepții în legătură cu modul de rezolvare a problemei — concepții care și-au găsit oglindirea în două din proiectele de rezoluție prezentate. Primul — prezentat de Statele Unite, Canada și Italia — propune, în esență, rezolvarea „treptată” a problemei Africii de Sud-Vest, recomandînd „negocierile” cu guvernul rasist sud-african și „contacte cu toate părțile interesate”, în vederea „prelucrării” pe cale pasnică” de către O.N.U. a mandatului asupra acestui teritoriu. Prin acest proiect se urmărește în mod evident tergiversarea soluționării proble-

mei, în scopul de a da guvernărilor de la Pretoria răgazul necesar pentru a putea eluda mai lesne hotărîrile O.N.U. și a-și realiza planurile, care țințese la perpetuarea dominației lor asupra Africii de Sud-Vest. Cel de-al doilea proiect, prezentat de un număr de 49 de țări afro-asiatice, la care s-au alăturat ulterior, în calitate de coautoare, alte nouă state din Asia, Africa și Europa, preconizează o serie de măsuri concrete în vederea soluționării problemei, susținînd, în primul rînd, necesitatea acordării imediate a independenței teritoriului Africa de Sud-Vest, care trebuie să aibă loc nu mai tîrziu de luna iunie a anului viitor. În acest scop, proiectul recomandă crearea unui Consiliu al O.N.U. investit cu funcții executive și administrative, care ar urma să dispună de forțe ale Națiunilor Unite și care și-ar asuma toate obligațiile cu privire la Africa de Sud-Vest în perioada de tranziție, pînă la dobîndirea de către aceasta a independenței de stat și ar pregăti condițiile în vederea acestui eveniment. Proiectul preconizează, de asemenea, retragerea aparatului administrativ colonial și a forțelor militare și polițienești sud-africane din Africa de Sud-Vest și cere ca Adunarea Generală să declare drept acte de agresiune prezența în continuare a Republicii Sud-Africane pe teritoriul sud-vest-african, ca și orice alte acțiuni ale guvernărilor acestei țări, vînzînd împiedicarea activității organismului O.N.U., amintit mai sus. Acest proiect întru-nește adeziunea unui mare număr de delegații participante la lucrările sesiunii, printre care și pe cea a țării noastre.

Relevînd că Republica Socialistă România se pronunță cu consecvență împotriva opri-mării coloniale pentru respectarea dreptului inalienabil al tuturor popoarelor asprite la libertate și independență națională, reprezentantul țării noastre a arătat că delegația română nu poate fi de acord cu propunerile care contribuie la prelungirea dominației Africii de Sud asupra teritoriului sud-vest-african și a apreciat, în același timp, proiectul de rezoluție afro-asiatic, „Sistem bucuros” — a spus delegatul român — că statele afro-asiatice, autoare ale proiectului de rezoluție, propun ca Adunarea Generală să reafirme, în primul rînd, integritatea teritorială a Africii de Sud-Vest și a dreptului inalienabil al poporului ei la libertate și independență, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite”. Trebuie menționat, că unele delegații, reprezentate ale pu-terilor coloniale, acționează în culise, încercînd să obțină transferarea problemei Africii de Sud-Vest Comitetului de tutelă al O.N.U., care a și început, în această săptămînă, să audieze o serie de petiționari din Africa de Sud-Vest. Prin acest transfer, ele urmăresc să întîrzie și, în ultimă instanță, să amîne reglementarea acestei probleme. Că așa stau lucrurile, o dovedește și faptul că, în cursul nopții de vineri dezbaterile au fost amînate fără a se stabili data viitoare ședințe. Hotărîrile finale ale dezbaterilor din Adunarea Generală vor arăta, însă, dacă asemenea manevre au sau nu șanse de succes.

EMILIAN GAINA

LUMINILE EROISMULUI

(Urmare din pag. 1)

intineri, în fiecare casă locuitorii ard câte o lampă cu petrol. Fiecare fabrică și atelier dispune de surse de lumină și energie de rezervă, chiar dacă acestea nu pot fi depistate de avioanele de recunoaștere nord-americane. Un oraș fără electricitate! Lucrul acesta pare, probabil, a însemna catastrofă, conform calculului făcut în birourile de planificare, prevăzute cu aer condiționat ale Pentagonului. Dar pot să-i asigur pe experții agresiunii că aici în Vietnam nu ai să asțiți la fenomenul newyorkez al zecilor de mii de oameni imobilizați în ascensoare, suteri de mii de oameni cuprinși de panică în metroule paralizate, kilometrii de străzi cu trafic blocat deoarece semnalizatoarele nu mai funcționează, alimentelor în valoare de miliarde de dolari, stricate în frigiderule scoase din funcțiune, al caselor ră-mase fără hrană deoarece nu mai funcționează bucatăriile electrice. Aceasta, fiindcă aici la Hanoi nu există frigideratoarele, bucatăriile electrice sau alte instalații electrice. Nici la Hanoi nu există mașini care sînt apucați de panică din cauza lipsei luminii sau energiei electrice. Ei s-au așteptat la lucrul acesta din februarie 1965, cînd au început bombardamentele

sistematice asupra Vietnamului de nord. În urmă cu câteva zile, fusesc interpuși curentul electric la fabrica de biciclete „Thong Nhat (Reunificarea) din Hanoi. Aceasta este o fabrică foarte importantă dacă se ține seama de faptul că patru biciclete ca cadrul întîrîi pot transporta aproximativ o tonă de provizii, parcurînd 30 kilometri pe zi, sau noaptea. Uzina este modernă și destul de complexă. În cele 12 minute cit nu a funcționat curentul electric și fără să fi primit electricitate de la generatoarele de rezervă, strungurile universale, frezele și rabotezele, funcționau mai departe ca de obicei. Un miracol? Într-un anumit sens, da. Dar un miracol datorat ingeniozității nemăsurate pusă de poporul vietnamez în slujba cauzei sale drepte. Strungurile, frezele și celelalte mașini mergeau cu ajutorul unor dispozitive acționate cu piciorul, cu angrenaje complicate care furnizau energia necesară pentru tăierea, strungire, polizare etc. Aceste dispozitive sînt produsul anilor de experiență a muncitorilor veterani ai fabricilor de arme din junglă în timpul războiului dus împotriva colonialismului, cînd era imposibil de obținut electricitate. Experienței acestor veterani i s-au adăugat cunoștințele absolvenților noilor institute tehnologice și științifice. Desigur, producția nu poate fi

aceeași ca la mașinile acționate cu energie electrică, dar calitatea este la fel de bună. Producția poate continua neîntrerupt în timp ce se desfășoară lucrările de reparare a uzinelor avariate sau a surselor suplimentare de electricitate. Fiecare fabrică este prevăzută cu asemenea dispozitive pentru a putea să facă față în cazul unei suspendări a furnizării curentului electric. Poporul vietnamez este pregătit nu numai pe plan psihologic pentru cauză în care oazele sale, uzinele electrice, digurile vor fi distruse. El este pregătit din punct de vedere organizatoric și tehnic să facă față urmărilor acestor distrugerii. El este pregătit să limiteze pagubele și să meargă înainte. Ei s-au învățat să trăiască în mod cumpănat, să se descurce cu puțin, să improvizeze la nevoie foarte mult, să mențină în stare de funcționare mașini pe care alții intr-o societate au văd, le-ar fi aruncat de mult la gunoi. Cînd am făcut prima mea vizită în R.D. Vietnam după începerea bombardamentelor, „evacuarea” era un cuvînt folosit în legătură cu descentralizarea industriei. Acum, termenul folosit este „dispersare”. Bombardamentele americane au constituit la început un factor necunoscut și prima reacție oficială a constat în a recomanda o evacuare generală a populației și mașinilor. Dar oamenii au început să vină

înapo în marile orașe. Evacuarea unor fabrici întregi era imposibilă în multe cazuri. Acum copiii și bătrînii sînt cei evacuați, la fel ca și institutele de învățămînt și cele științifice. Industria nu este evacuată ci dispersată. Uneori, secții ale unei industrii sînt reamplasate în clădiri mici și separate ale orașului lor de origine. În alte cazuri, secții sînt scindate, unele rămînînd în oraș, altele fiind transferate la sate, astfel încît nu este posibil ca dintr-o singură lovitură, oricît de puternică ar fi ea, o întreagă unitate industrială să fie paralizată. Alături de dispersarea unităților industriale existente se dezvoltă mult industria regională. Scopul urmării este de a face ca fiecare provincie și chiar fiecare district să fie, pe cît posibil, autonom din punct de vedere economic. De asemenea, aceasta permite să se împiedice ca o mare industrie unică, centralizată, să poată fi distrusă, ceea ce ar provoca lipsa pe plan național a articolelor produse de ea. În sfîrșit, aceasta eliberează o parte a forței de muncă, permițîndu-i să devină accesibil necesităților apărării naționale și luptei împotriva agresorilor. Marile uzine vor fi apărute pînă la ultima și vor produce altă tîmă și vor exista acolo vreo mașină care să producă ceva. Iar dacă acest lucru nu va fi posibil, producția va continua pe o scară redusă, dis-

persată, așa cum s-a întimplat în multe cazuri. Există realizări de necrezut dacă nu sînt văzute: mii de kilometri de șosele care nu au existat în urmă cu doi ani, sute de poduri noi, unele dintre ele construite peste riuri care nu au avut niciodată un pod în cei 4000 de ani de istorie a Vietnamului. Au fost construite sisteme de diguri — de schimb — pentru eventualitatea ce trebuie întrevăzută că americanii ar comite o crimă finală și ar bombardat digurile milenare de pe Fluviul Roșu, construite în secolul al II-lea al dinastiei Ly și extinse de atunci de fiecare generație de vietnamezi. „Totul este pregătit de multă vreme” — mi-a declarat o înaltă oficialitate vietnameză. „A fost făcut tot ce este necesar pentru ca poporul nostru să poată trăi, să producă și să lupte în orice condiții, ca avioanele să poată fi reparate în cel mai scurt timp posibil și pierderile de vieți umane să fie reduse la minimum”.

De te afli în Hanoi, de călătorești prin țară, peste tot captești o și mai mare încredere în oameni și o admirație profundă față de poporul vietnamez. Timp de 4000 de ani, vietnamezii au rezistat invadatorilor străini. Hanoiul există de o mie de ani, la fel ca și digurile de pe Fluviul Roșu care îl protejează. Vietnamul a fost un singur stat unificat în secolul al 17-lea, cu mult timp înainte Statelor Unite ale Ame-

ricii. În ultimul secol, poporul vietnamez a dus lupta pentru independența sa națională într-unul sau în alt colț al țării sale. El este încredzător și de data aceasta va învinge. Această convingere se întemeiază pe realizări militare și politice, dintre care unele au început să fie recunoscute, cu amărăciune, și la Washington. Mai 1967.

Lam și a unor puncte din suburbiile Hanoiului. După cum au fost informații ziaristice, imediat după reluarea conferinței de presă, mulți pirați ai aerului au fost doborîți. În continuare, la conferința de presă au fost prezentate noi mărturii grăitoare ale crimelor săvîrșite de aviația Statelor Unite împotriva populației civile în timpul atacurilor din ultimul timp. Sîmbătă, corespondenților presei străine acreditați la Hanoi le-au fost înfățișate trei piloți americani ale căror avioane au fost doborîte în timpul raidului de vineri. Imbrăcați încă în costume de zbor, ei s-au recomandat personal ziaristilor ca fiind lt. colonelii James Lindberg Hughes și Gordon Albert Larson și lt. James Richard Shigeny.

Noi bombardamente americane asupra Hanoiului

HANOI 6. — Corespondentul Agerpres, A. Ionescu, transmite: La 5 mai aviația americană a întreprins noi raiduri asupra Hanoiului, printr-un atac desfășurat de 30 de avioane care au bombardat în trei valuri, timp de aproximativ 20 de minute, în afara de cartierul Gia Lam, au fost lovite și alte cartiere ale orașului situate la numai opt kilometri de centrul propriu-zis. Printre obiectivele economice vizate se află uzina mecanică și fabrici de bunuri de consum. Potrivit primelor informații, șapte avioane au fost doborîte,